

Pojedini brojevi:	Mjesečna pretplata:
U Beogradu i u krajevima zapadno od ... 10 helera	U Beogradu i u krajevima zapadno od ... 10 helera
od 1. kr. čita se oti od ... 12 helera	U Beogradu za dostavu u kuću ... 10 helera
U inostranstvu ... 12 helera	U inostranstvu ... 10 helera

Redništvo: BEOGRAD, Vuka Karadžića ul. broj 10. Telefon broj 83.
Uprava i primanje pretplate Topličin/venac broj 21. Telefon br. 28.
Primanje oglasa Kneza Mihajla ul. broj 38. Telefon broj 245.

RATNI IZVJEŠTAJI.

Izveštaj austro-ugarskog glavnog stožera.

Kb. Beč, 20. juna.

Borba u Veneciji traje i dalje.

Na pad najvećeg dijela fronta Plave neprijatelj odgovara žestokim i upornim izdržljivošću vodjenim protivnapadima. Oko naših novih položaja na željeznici Oderzo-Trevi-šo i na Montellu vodjeno su ogorčene borbe.

U predjelu Montella dostizala je borba katkad žestinu velikih borbi na Krasu; Talijani su gonili svoje jurišne kolone miestimice šest puta naprijed. Veliki gubici primorali su neprijatelja da nepravilno upotrebi svoju pričuvu, koju je s čitavim divizijama i pukovima bacao u borbu. Svi njegovi napori su bili uzaludni. Vojna skupina maršala Borojevića ne samo što je održala sve osvojene linije, nego je s divizijama generala pješadije baruna Scharizera bacila Talijane južno željeznice, koja vodi za Treviso, nazad dalje prema zapadu.

I južno od Asiaga Talijani su ponovo kurlili sa istim neuspjehom kao i prošlog dana.

S naročitim pothvalom se u četnim izvještajima pominje saradnja borakih letaca u borbenoj i izvidjačkoj službi. Od naših letaca je osvojio kanetan Brumowski svoju 33. i 34., a natporučnik Flala svoju 23. vazdušnu pobjedu.

Načelnik glavnog stožera.

Izveštaj njemačkog vojnog vodjstva.

Kb. Berlin, 20. juna.

Zapadno bojište:

Vojna skuoina prijestolonasljednika Rupprechta: Skoro na cijelom frontu povećala se u veće neprijateljska djelatnost. Topnička paljba je oživjela. Jaka neprijateljska pješadijska odjeljena pošla su protiv naših linija, ali su odbijena.

Vojna skupina njemačkog prijestolonasljednika:

U našoj vatri su se slomili ponovni pokušaji neprijatelja, da prođe sjeverozapadno od Chateau-Thierry-a preko cignouskog odjeka. Na ostalom frontu ostala je borbena djelatnost u umjerenim granicama.

Vojna skupina generala Galwitz-a:

Jugozapadno od Ornesa odbijeni su noćni neprijateljski napadi. Iz-

Uspjesi na jugu i zapadu.

Borba u mletačkoj oblasti nastavlja se. — Sjajni podvizi Borojevićeve skupine. — Amerikanci pretrpili teške gubitke.

medju Maase i Mosele prodrle su naše jurišne trupe duboko u američanske položaje kod Selchpreya i nanijele neprijatelju teške gubitke.

Kapetan Berthold izvejavao je svoju 36. vazdušnu pobjedu.

Prvi zapovjednik glavnog stana pl. Ludeudorf.

Izveštaj bugarskog glavnog stožera.

Bba. Sofija, 19. juna.

Mačedonsko bojište:

Na planinskim okolicama južno od izvora rijeke Skumbe napale su naše jurišne čete jednu francusku predstražu i vratile su se s plijenom. U gornjoj ravni Skumbe, obostrano ohrđskog jezera i od Crvene Stene do Bratin-dola obostrana topnička vatra je bila katkad živahna. Južno od Huma katkad živahna vatrena djelatnost. Kod Alčak-malei u dolini Strume kod sela Kafendria raslerali smo našom vatrom neprijateljska jurišna odjeljena. U predjelu Moglenice i u vardarskoj dolini obostrana vatrena djelatnost. U zavjrtku Crne Reke oborili smo topničkom vatrom jednu neprijateljsku letjelicu.

Nekad bilo, sad se spominjalo...

Bilo je nekad, kad su u cijelom svijetu borci protiv podjarmljivanja i ugnjetanja gledali na Ameriku kao zemlju neograničene slobode, kao svoje pribježište za slučaj, ako postanu mučenici za svoje ideje. I srca su zakucala burnije, a oči zasijale jače, kad se to ime spomenulo. Jer ondje se nazrijevala stvarnost za ono, što im je u starom svijetu izgledalo samo kao san. Nebrojani takvi borci napuštali su svoje domove, kad bi vidjeli, kako njihove pretjerane nade propadaju. Tamo, s one strane Okeana, tražili su novu domovinu, postali su gradjani republike, živeli i djelujući u novoj zemlji slobodno i sretno po svojoj naravi i svojim mislima. Prvo religiozni idealisti, a onda i politički. Izmedju njih nekolicina — kao primjer neka bude Karl Schurz — našli su daleko više, nego samo ličnu slobodu za svoje ideje, postadoše saradnici u državi, kojoj su pripadali. Posvetili su joj svu svoju snagu i sposobnost, ukazujući joj tako prekomjernu zahvalnost zato, što im je dala krova i mogućnosti za rad,

njima: bjeguncima, prezrenima, koji su sumnjali u svijet, a možda i u sebe.

To je bilo prije nego je izbio ovaj rat. Naši očevi i djedovi ostavili su nam Ameriku kao varljivu sliku svoje fantazije, a mnogi od nas primili su to romantično i suviše jako vjerujući u taj tobožnji ideal. Ono istina, novili posjetioci te zemlje donijeli su nam znatno drukčije slike odande, a i Amerikanci, koji jasno vide i istinu priznaju, opisali su nam današnju Ameriku sa svom njenom sebičnošću, privotvornom i brutalnim iskorišćavanjem. Pa zar to da bude zemlja slobode? Ona gigantska statua slobode u new-yorškom pristaništu, čija sjajna buktinja svijetli daleko u noć, djeluje kao jedan za decenije unaprijed proračunati bluff. Ali jedna slika iz predanja za mnoge je i mnoge sveta, a baš pravičan i pošten čovjek ne će da vjeruje, da bi ta slika mogla biti samo varka. I tako baklja sa Bedloe Islanda postaje varljiviji plamen, koji sanjalicu privlači i pušta ga, da sagorjelih krila padne u dubinu.

Irška je, otkad je pod engleskim gospodstvom, imala da pretrpi nevjerojatne stvari. Istorija njenih muka traje još od vremena obožavane kraljice Jelisavete, a tih tri stotine godina od onda puni su nasilja, bespravnosti, skrivene i otvorene zakonodavne tiranije.

1857. godine prvi put je došlo do pokreta protiv besramnih izrabljivača i ugnjetaca. Bio je to „fenie“-ski pokret, koji nije do ničega doveo. Sa njihovim prvaciima postupalo se kao sa običnim zločincima, s kojima su zajedno i zatvarani. Otrpilike 50 godina kasnije, 1905. — vrijeme, koje nije bilo manje ispunjeno mukama — istupili su „Sinnfein“-ovci sa ciljem starih Fenie-sa: Irška treba sama o sebi da odluči! (Sinn-fein znači: mi sami). Plemeniti Englezi, kao pjesnik i naučnik Matthew Arnold, tražili su za Irce to isto, a tođje bilo sasvim pravično za sve one, koji imaju primjera vidjeti, kako se deset naroda u okviru Monarhije, slobodno razvijaju. Engleska je Ircima oduzela njihovo blagostanje, njihov razvitak, otela im je čak i njihovu narodnost. Dok je oko 1800. godine 4 milijuna Iraca govorilo prastari gaelisk jezik, govori danas svojim materinim jezikom jedva njih trećina. Sinn-feinovi su htjeli da stari jezik probude na novi život. Jedan narodni univerzitet, narodna pozornica, narodna književnost, — sve je to iskrslo njihovim nastojanjem. Taj se pokret naročito u Njemačkoj pratio živom simpatijom.

Svjetski rat stavio je simpatije Iraca, — dobre poznavaoce Engleza i njihovog „usrećivanja“ naroda, — na stranu središnjih vlasti. Kakvo je onda čudo, ako ih je Engleska još žešće i podlije proganjala nego ikada ranije? Krv Sir Rogera Casementa vapila je u nebo i izazivala prokletstvo nad Engleskom. Tada se više Sinn-feinovaca sjetilo — „slobodne Amerike“, pribježišta gonjenih, bezuslovnog „utočišta slobode“. Obratili se onamo sa puno povjerenja u nadi, da će u ovom „pribježištu pravde“, zahtijevajući samo ono što ih pripada, svom ugnjetavanom narodu pripremiti bolju budućnost. Mislili su na Ameriku, koja je bila njihov san, na Ameriku svojih otaca i predaka: Ali današnja Amerika, koja se za slobodu i pravo samoodređenja malih naroda bori isto onako kao i cijeli četvrtini sporazumi; ta današnja Amerika, koja je tobož imala pred očima samo ovaj jedini idealni cilj, pa se u tome prikazivala kao pravi nasljednik stare Amerike prije dvije stotine godina, prije stopeideset, pa još i prije pedeset godina; ova velika „plemenita“ Amerika ih je u par sila i osudila kao proste zločince, — isto onako, kao što su to sa Feniesima učinili ranije i Englezi, premda su onda baš Amerikanci ovakav postupak nazvali perfidnim...

Oni, koji za svoj narod nijesu ništa drugo tražili, nego ispunjenje idealnog zahtjeva sporazumnih sila, treba da tucaju kamenje... a Amerika, kojoj su vjerovali, u koju su se pozudavali i od nje očekivali sigurnu zaštitu, gdje je, šta je s njenim starim idealima? — Sta s njenim „plemenitim“ predsjednikom, koji je o sreći svijeta imao uvijek puna usta riječi? Nekad bilo, sad se spominjalo...

Problem opšteg mira.

Živ interes u neutralnim zemljama za mirovni pokret. — Ko je zaprijetka miru?

(Naročiti brzojav „Beogradskih Novina“.)

Berlin, 20. juna.

U političkim krugovima se živim interesovanjem prate u neutralnim zemljama zapažene težnje i pokušaje, da se posreduje za mir, i ako se ova stvar i u Njemačkoj sa simpatijom predusreće. Trezveni političari opominju javno mišljenje, da se ne odaje velikom optimizmu i upozoruju na teškoće posredovanja za mir. U opšte vlada uvjerenja, da je Francuska najveća smetnja. Njemačka nije bila nikad miru protivna, ali ona, razumije se, ne može pregovarati o Elzas-Lothrin-

giji. Pitanje je u tome, da li sporazumne sile hoće mir bez aneksija ili ne. S toga treba biti u nekoliko skeptičan; jer već od 4 godine na ovamo zaključeno miraj zavisi od sporazumnih sila. Mi moramo neprijatelju u borbama zadržati nove uđare, dokle mir ne sazri.

Pred debatom o pravcu spoljne politike u Francuskoj.

Kb. Bern, 20. juna.

Kako „Progres de Lyon“ javlja, francuski odbor komore za spoljne poslove uvidio je potrebu, da vlada u najkraćem vremenu razloži pred komorom opšti politički pravac, kojeg ona misli da se pridržava. Izaslanik Franklin Bouillon je ovlašten da se o tome sporazume s ministrom spoljnih poslova Pichonom. Očekuje se iscrpna debata u komori.

Kb. Paris, 20. juna.

Iduće srijede daće pred komisijom komore ministar spoljnih poslova, Pichon, izvaje o političkom položaju Francuske. Komisija je ministru stavila na volju, da izabere način i mjesto za svoja saopštenja i zato je odustala od toga, da ga na to pozove putem interpelacije.

Odlučni dani na zapadu.

Iskreno priznanje Bonar Lawa. — Položaj Engleske najkritičniji od početka rata.

Kb. Rotterdam, 20. juna.

Kako „Daily Chronicle“ javlja, ministar finansija Bonar Law je u jučeranjnoj sjednici donjeg doma izjavio, da se svaki var, koji misli, da se je ratni položaj popravio. On na taj položaj gleda onako isto pesimistički kao i Asquith. Na završetku je Bonar Law izjavio, da se Engleska u tako kritičnom položaju, kakav je sada, nije nalazila još nikad od kako je rat otpočeo.

Clémenceau o efektivnom stanju vojske sporazumnih sila.

Kb. Paris, 20. juna.

U vojnoj komisiji dali su danas ministar predsjednik Clémenceau i državni podtajnik izvaje o efektivnom stanju vojske sporazumnih sila. (Upozoru jemo na brzojav u jučerašnjem broju pod naslovom „Pred jednom interesantnom interpelacijom u Francuskoj“.) Op.Ur.)

Komesarijat za francusko-amerikanski ratne svrhe.

Kb. Paris, 20. juna.

Naredbom ministra predsjednika u stanovljen je jedan glavni komesarijat za francusko-amerikanski ratne svrhe. Ovaj će imati za zadatak, da što je moguće više uveća zajednički rad Sjedinjenih Država i Francuske, kao i da u sporazumu sa američkom vladom, naročito u pogledu neutralnih zemalja, zastupa politiku saveznika. Bardieu je imenovan za glavnog komesara francusko-američkih okolnosti.

PODLISTAK

Mih, Sretenović:

S v a d j a.

Naše selo nije imalo crkve, a imalo je popu. To je tako još Bog te pita od kada. Još naši pra-pra dedovi, u dogovoru sa nekoliko okolnih sela, podigli su crkvu, koja je bila na sredokračić svima a u selu sat hoda od našega sela. Prvo je to bila mala, drvena crkva, sa drvenim krovom i odvojenom drvenom zvonom. Docije, pre valjda pedeset i nekoliko godina, crkvena se opština dogovorila i sazidala lepu crkvu, sa visokom zvonom i još tri manja kubeta. To je bila, a i sada je još najljepša crkva u čitavom onome kraju. Sela, koja su sačinjavala našu crkvenu opštinu, bila su bogata, pa im se moglo da tako lepu crkvu sagrade.

Naš popa, i ako je bio udaljen od crkve, nije se hteo preseliti u selo gde je crkva. Nije hteo čovek napuštati svoje imanje, svoju kuću i ognjište, gde su živeli i njegov otac, i deda, i praded a tako na dalje do sedmog kolena, jer je on bio sedmi popa iz te iste porodice. Kuća popina bila je lepa, velika zidanica, gotovo na sred sela. Imanja je imao kao malo ko u selu. Najbolji zabrani, najbolje njive i livade bile su popine, k'o kad se teklo tolike godine. Popa je imao čak i vodenicu na našoj rečici, ali od nje nije imao Bog te pita kakve velike hasne. Kad je godina kišna, kad u reci ima dosta vode, onda je i popina vodenica mlela i mogla je zadovoljiti sve selo. Ali kad je suša, kad u reci ostane vrlo malo

vode, onda je vodenica stajala. Zbog toga su je, valjda, i prozvali „Danguba“.

Zbog te vodenice, kakva je da je, selo je bilo blagodarno popi, jer je, koliko toliko pomagala selu. Kad ne bi „Danguba“ radila moralo se sa megljom ići čak na Savu, a po neki put, kad je tamo naloga Boga mi čak i na Drinu....

Ali, i ako naše selo nije imalo crkve, ono je imalo lepu i veličanstvenu školu. Škola je imala svoga učitelja a učitelj svoju gospodju učiteljku. Naša škola bila je baš preko puta popine kuće. Nastojavanjem i zauzimanjem pokojnog pope Srećka, oca današnjeg našeg pope Milana, i podignuta je škola. On je poklonio za školu zemljište a selo je dalo novac, te se tako napravila škola i ostvarila današnja želja i popina i čitavog sela. Nešto samo škola nije imala, a što se odavno želelo da ima, ali je ostajalo od danas do sutra. To je školsko zvonu, kojim bi škola pozivala djake na učenje. Još davno i davno, toliko puta, pokretalo se u školskom odboru pitanje o nabavci školskog zvona. Ali, sve nekako, djavo bi ga znao zbog čega, to se pitanje nije moglo da reši, ili ako se i reši nije moglo da se izvrši i škola je i dalje ostajala bez svoga zvona. Tako je to išlo iz dana u dan, iz meseca u mesec, iz godine u godinu, sve dok za učitelja naše škole, nije došao mladi i vredan učitelj, gospodin Stojan. Pričaju da je gospodin Stojan naročito molio da dobije za učitelja u naše selo, jer mu se mnogo dopadalo. A i kako ne bi, kad je malo sela kao što je naše, išao je, veli, zbog toga čak i u Beograd, kod samoga gospodina

ministra. Čim je on došao za učitelja, svojski je nastao kod školskog odbora, i jednog lepog dana, školski odbor donese rešenje da se u livnici u Kragujevcu poručiti školsko zvonu, i da se za njega može izdati do dve stotine dinara iz školske kase. Do duše, valja istinu kazati, u ovome pitanju oko školskog zvona, mnogo je potpomogao učitelja Stojana popa Milan, koji je bio i član školskog odbora. A i kako ne bi, kad su drugovi i prijatelji tolike godine. Zajedno su djačkovali u Beogradu, zajedno svršili jedan Bogosloviju, a drugi Učiteljsku školu, pa se, posle nekoliko godina, zajedno našli, u jednom selu, kao popa i učitelj. Istina, još kao djaci bili su podeljeni u dva razna politička tabora. Ali, i ako nisu bili politički jednodušljenici, ipak im to nije smetalo da se kao lični prijatelji dobro žive. A živeli su odista kao prava braća. Dan nije prošao a da jedan drugoga ne posete. Čas je popa kod učitelja, čas je učitelj kod pope. Kad poša spremi kakav dobar ručak, učitelj ne sme faliti, a kad učitelja opet priredi kakav masan i sladak zalogaj, mora tu biti i popa. Jedan drugom činili su razne usluge, pozajmljivali knjige na čitanje, pozajmljivali književne listove i novine. Ni kad popa ne bi otišao u varoš a da se ne javi učitelju i zapita treba li što da se iz varoši donese, i kupovao bi sve što bi mu učitelja na parčetu hartije izbeležila. Kad bi opet učitelj pošao u varoš, činio je tu uslugu popi. Jednom reči, živeli su onako kako je i Bogu i ljudima milo, i kako i treba da žive popa i učitelj.

A poša i učitelja živeli su opet kao dve rođene sestre. Uvek je jedna kod druge. Poša je naučila od učitelja

i kako se prave „vanila krančle“ i još mnogo drugih kolača, koje je popa osobito voleo; i kako se ostavlja „kompot“ od raznog voća za zimu, što je popa takodje sa najvećim apetitom satirao. Učitelja je opet od poše naučila mnogo drugih dobrih i korisnih stvari, te kako se siri sir, kako ostavlja kajmak a naročito kako se pravi kiselo mleko. U tome je poša bila osobiti majstor. Kad ona podkiseli mleko, tako je gusto da ga možeš nožem seći i viljuškom jesti. U ženskim ručnim radovima jedna je drugu potpomagala, upućivala, davala mustre i pregledje i tako su i one jedna drugu dopunjavale.

I, eto, zbog tih i takvih odnošaja, popa je pomagao učitelja u školi, a učitelj opet popu.

Kad je učitelj Stojan pokrenuo pitanje o školskom zvonu, popa je se svojski zauzeo kod članova školskog odbora, da se to pitanje povoljno reši.

— Selo nam je, brate, gluvo, — govorio je popa. — Uzmi samo, kad umre neko, moraš ići čak crkvi da ga oglašiš i oglašavaš ga u tudjem selu...

— Tako je popo, govorili su oni, a popa je nastavljao:

— A ovako, kad imadnemo školsko zvonu, moći ćemo njime i oglašavati.

— A može li to biti? pitaju. — Može nego šta, razume se da može. Pa posle i za našu decu. Kolika je to korist, što ne moraš dete slati u školu čim svane, jer nemaš sata, a ako ga zadržiš, odocišće na šteta. A ovako, kad imadnemo zvonu, dete ti je kod kuće, poslušaj nešto, trkne ovamo, trkne onamo i ne ide dok zvonu ne

zavoni, a učitelj zna kad će zvoniti jer ima sat.

— To pravo veliš, popo, — odobravali su oni popine reči. A popa je tako govorio svima odbornicima redom pa i onako seljacima i svi su mu odobravali. Naročito se svima dopadalo, što će se školskim zvonom moći i oglašavati kad neko umre. I tako, malo po malo, to je pitanje zrelo i sa zrelo, i školski odbor reši, da se nabavi zvonu za školu, a ostavi učitelj Stojanu da tu odluku izvrši i zvonu poruči.

Baš u vremenu, kad će stići gotovo školsko zvonu iz Kragujevca, jer škola dobila izveštaj da je gotovo i da je poslato, dodjohše opštinski izbori. Tom prilikom strašno se zavadiše popa Milan i učitelj Stojan. Popa je lteo, za predsednika opštine svoga, a učitelj Stojan, svoga kandidata. Čudna je stvar i ta politika. Ona zavadi oca sa sinom, brata sa bratom, prijatelja sa prijateljem. U nje nema ni ljubavi ni milosrdja. Tako, eto, i njih dvojica. Od dva dobra druga i prijatelja, postadoše dva krvna neprijatelja. Nije se biralo sredstvo da samo jedan drugome doskoči. Obojica su u selu dobro stajali, pa ljudi ne znaju šta će i na koju će stranu. Ali morao se prelomiti i selo se podeli jedni odoše uz popu, a drugi uz učitelja. Tužbe, od strane popine, letele su ministarstvu, ne znaš koja je od koje strašnija. Učitelj opet nije ostajao dužan popi, od strane njegove letele su tužbe i ministru i mitropolitu....

Po ugledu na svoje muzeve zavadiše se i žene. Sta su vam tek one znale i umele ispričati jedna o drugoj.

Slobodna Finska.

Finska za uski savez sa središnjim vlastima. Pred ratnim stanjem sa Engleskom.

(Naročiti brzojav „Beogradskih Novina“.)

Helsingfors, 20. juna.

Dopisnik „Az Estä“ se razgovarao s državnim poglavarom Finske Swinfuudom, koji je izjavio: Da li će u Finskoj biti monarhijska ili republikanska vladavina, sporedna je stvar. Nama je potrebna politika, koja će se uvijek upravljati prema središnjim vlastima, jer samo te države mogu dati oslonac protiv prohtjeva revanša...

Pitanje japanske intervencije u Sibiru.

Japan za ulazak u Sibir potpuno spreman. Kb. Rotterdam, 20. juna.

Po vijestima londonskih listova, nastavlja se japanska akcija za zaštitu Sibira od trupa sovjeta. Pripreme se vrše u većem obimu, nego u rusko-japanskom ratu. Naročiti značaj u tom pogledu pridaje se, prvo: japansko-kineskom ugovoru, drugo ustanovljivanju odbora za snabdjevanje vojne, i treće: promjenama u vrhovnom zapovjedništvu vojske i mornarice, koje su već provedene. Japan je potpuno spreman za ulazak u Sibir.

Dogadjaji u Rusiji.

Lenjin o politici sovjeta.

(Naročiti brzojav „Beogradskih Novina“.)

Rotterdam, 20. juna.

„Daily News“ javljaju iz Moskve: U jednoj skupštini centralnog odbora sovjeta, kojoj su prisustvovali i zastupnici svih radničkih organa, govorio je Lenjin o politici sovjeta prema gladi. On naglašava, da skakanje cijena i krijumčarenje onemogućuje popravljivanje snabdjevanja namirnicama. Time se jača kapitalistički sistem, bogati seljaci dobijaju uvijek nove prilike, da postanu još bogatiji i da svoje siromašnije zemljake drže u zavisnom stanju. Sirote seljake trebalo bi tako organizovati, da se bogatim seljacima smrse konci. Lenjin je apelovao na jedinstvo radnika i pozvao ih, da poduzmu protiv spekulanta i bogatih seljaka krstaške ratove protestovanjem. Trocki, koji je govorio u jednoj komunističkoj skupštini, kazao je, da se boljševikima savjetovalo, neka državnu vlast nikako ne uzmu u ruke, jer ni onako ne će duže od dva mjeseca ostati na kormilu. Na sav bijes njihovih neprijatelja oni su na vladi već sedam mjeseci. Ako izdrže još tri teška mjeseca onda je republika savjeta učvršćena za sva vremena.

Nova Kornijoljeva akcija?

(Naročiti brzojav „Beogradskih Novina“.)

Stockholm, 20. juna.

Javlja se iz Moskve: Kornijolov je sklopio utanačenje sa kavkasim plemenima za poduzimanje akcije

sa saveznom boračkim snagama. Pošto mu je za rukom da skupi 13.000 ljudi. Po vijestima iz Jekaterinodara zauzela je Kornijoljeva vojska gradove Drosuge i Petrovsu.

Podmornički rat

Englesko zatijavanje potopljenih brodova.

(Naročiti brzojav „Beogradskih Novina“.)

Berlin, 20. juna.

Pomorski saradnik, Persius, upoređuje u „Berliner Tageblattu“ engleske i njemačke zvanične podatke o djelovanju podmorskog rata. Prema njemačkim podacima potopljeno je od januara 1917 do marta 1918, skoro 11 i pol milijuna tona, a Englezi javljaju samo 7.7 milijuna, uračunavajući tu i gubitke uslijed opasnosti na moru. Očigledno je, da razlika ne potiče odatle, što njemački podaci sadrže bruto, a engleski neto tone, kao što se to prije mislilo, nego odatle, što Englezi ne uračunavaju sve brodove, koji plove u službi marine i stradaju, pošto ih ne ubrajaju u trgovačku flotu.

Razne brzojavne vijesti.

Sporazum središnjih vlasti sa Ukrajinom o dobavljanju životnih namirnica.

Kb. Kijev, 20. juna.

Njemački i austro-ugarski poslanik u Ukrajini zaključili su s ministrom predsjednikom sporazum o uspostavljanju ukrajinskog savjeta za životne namirnice, koji će za cijelu oblast Ukrajine jedinstveno dovesti u red dobavljanje životnih namirnica i stočne hrane.

Porodici pokojnog velikog admirala Hausa podijeljen barunat.

Kb. Beč, 20. juna.

Kako „Wiener Zeitung“ javlja, Njegovo Veličanstvo je Najvišim Svojeručnim pismom od 12. juna podarilo austrijsko barunstvo supruzi pokojnog velikog admirala Hausa, Ani Haus, i njenim sinovima, od kojih je jedan nadležnik u pričuvu, a drugi naporučnik u pričuvu.

Prijateljski odnosi između Bugarske i Ukrajine.

Kb. Beč, 20. juna.

Između Bugarske i Ukrajine razvijaju se prijateljski odnosi. Uskoro će biti namenovani ukrajinski poslanik za Sofiju.

Smrt bivšeg američkog predsjednika.

Kb. Berlin, 20. juna.

Kako razni listovi javljaju, umro je bivši predsjednik Sjedinjenih Država Fairbanks u 68. godini života. On je pripadao konzervativnom krilu republikanskih stranaka.

Apšenje „veleizdajnika“ u Americi.

Haag, 20. juna.

Advokat Cleary iz New-Yorka, za koga se veli, da je bio jedan od vođa zavjere za Nijemce, uhapšen je u državi Washington.

Novi američki kredit za ratne svrhe.

Kb. Washington, 20. juna.

Poslančki dom je primio zakon, kojim se odobrava daljih 1762 milijuna dolara za ratne svrhe, kao i 50 milijuna dolara za predsjednikov ratni fond. Zakon je upućen senatu.

Izmjena pariskog gubernera. — Clemencauvilleve makinacije.

Kb. Bern, 20. juna.

Renaudel piše, da smjenjivanje dosadašnjeg pariskog gubernera i drugih viših činika nije samo zbog nedovoljne odbrane Parisa, nego i zbog otpora, koji su časnici pokazali prema Clemencau-u, kad je ovaj pokušao da zadobije upliva kod ratnih sudova. Izgleda, da je Clemencau tražio novog glavnog gubernera, da bi pripremio naročito poslušnan ratni sud za Caillauxov slučaj.

Engleska hoće da kupi lofoška ostrva.

Berlin, 20. juna.

Po jednoj vijesti lista „Vossische Zeitung“-a iz Rotterdama, traži engleska vlada preko svoga poslanstva Findlaya u Kristijaniji, da bez obzira na troškove dobije lofoška ostrva.

Grad i okolica

Dnevni kalendar

Danas je petak 21. juna, po starom 8. juna. — Rimokatolici: Alojzije gonze; pravoslavni: Teodor Stratilat. — Casnička i činovnička kasina otvorena je počam od 15. februara do 11 sati u noći.

C. i k. vojnički dom: Citanica, soba za pisanje i igranje, kantina. Otvoreno od 7 sati izjutra do 9 sati uveče. Slobodan pristup svakome vojniku.

Biblioteka za pozajmicu (Balkanska ulica br. 1, Hotel Moskva). Otvorena od 10—1 sat prije i od 3—7 sati poslije podne.

Kinematografi: C. i k. vojni kino u Kraja Milana ulici br. 56 (Kolostum): U 6 sati poslije podne i u 8:30 sati uveče predstave za građanstvo. — C. i k. gradjanski kino na Terazijama br. 27 (Paris): U 5 i 7 sati poslije podne opšte predstave.

Beogradski orkeon u jednoj pozornici, bašta „Hotel Takova“ na Terazijama. Početak predstave u 8:30 sati uveče. Noćna služba u ljekarnama: Od 16. do uključivo 22. juna 1918, vršice noćnu službu u Beogradu ove ljekarne (apoteke): Michl, Stara Crkvena ul. 8; Kušaković, Knežev spomenik 2; Sekulić, Takovska ul. 37; i ljekarna „Crvenog Krsta“ Beogradska ul. 2.

C. i k. sasko kupatilo. Otvoreno cijeli dan. Za vrijeme otvaranja ratnog mosta — od 7 do pol 9 prije podne — ne će se vršiti prijevaz poseljaka kupatila.

Saobraćaj na ratnom mostu između Beograda i Zemuna obustavljen je svakog dana od 7—8:30 sati prije podne od 12:30—2 sata poslije podne.

Kužna bolnica: Posjeta nije dozvoljena. Obavještenja o bolesnicima dnevno od 11 do 12 sati prije podne na ulazu u baštu bolničke zgrade sa strane Vidanske ulice.

Posjet bolesnika u bolnicama: U bolnici „Brčko“: od 2—4 sata poslije podne. U bolnici „Brnna“: od 9:30—12 sati prije podne i od 2—4 sata poslije podne. — U C. i k. gradjanskoj bolnici: u utorku, četvrtak i nedjelju od 1—3 poslije podne.

Vojno parno toplo kupatilo u Car Dušanovoj ulici. — 1. Kupatilo u kadama: a) Za vojne osobe otvoreno radnim danima od 7 sati prije podne do 5 sati poslije podne, a nedjeljom i praznicima od 7 sati prije podne do 12/2 sati u podne. — b) Za gradjansko radnim danima od 9 sati prije podne do 5 sati poslije podne, a nedjeljom i praznicima od 9 sati prije podne do 12/2 sati u podne. — 2. Parno kupatilo za časnike i njima ravnne činovnike otvoreno je utorkom, srijedom, petkom i subotom od 7 sati prije podne do 5 sati poslije podne, a nedjeljom i praznicima od 7 sati prije podne do 12/2 sati u podne. — Za gradjanje maškog pola otvoreno je parno kupatilo ponedjeljkom i četvrtkom (ako u te dane ne pada kakav praznik) od 9 sati prije podne do 5 sati poslije podne. — Časnicima i njima ravnim činovnicima stoji na vođu da se služe parnim kupatilom i u dane određene za gradjansko (ponedjeljkom i četvrtkom). Blagajna se zatvara radnim danima u 12/2 sati, a nedjeljom i praznicima u 12 sati u podne.

Parobrodarski saobraćaj. 1. Između Zemuna i Beograda. Red plovidbe, koji važi od 26. januara do opoziva: Polazak iz Zemuna za Beograd u 6:30, 7:30, 8:30, 9:30, 10:30 i 11:30 pr. podne te u 1:30, 2:30, 3:30, 4:30, 5:30, 6:30, 7:30, 8:30 poslije podne. — Polazak iz Beograda za Zemun: 7, 8, 9, 10, 11 i 12 sati prije podne, te u 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9 sati poslije podne. — Između Zemuna i Pancsovu Red plovidbe, koji važi od 23. maja do daljnje naredbe; iz Zemuna za Pancsovu svakog dana u 12 sati u podne i u 8 sati uveče. — Iz Pancsove za Zemun: dnevno u 5:30 sati prije podne i 3 sata poslije podne. Brod koji saobraća između Zemuna i Pancsove obratno ne pristaje u Beogradu. — III. Između Beograda i Sapa, Polazak iz Beograda za Sabac svake srijede i subote u 7:30 satju jutro. Polazak iz Sapa za Beograd svakog četvrtka i nedjeljom u 7 s. u jutro. — Putnički parobrodarski saobraćaj između Oršave i Beograda. — III. Između Oršave i Braila. Polazak iz Oršave za Zemun: nedjeljom, utorkom, četvrtkom u 6 sati u jutro. Iz Zemuna za Oršavu: ponedjeljkom, srijedom i petkom u 4 sata poslije podne. Iz Oršave za Brailu: ponedjeljkom i petkom u 4 sata poslije podne (srednje evropsko vrijeme). Iz Braila za Oršavu: ponedjeljkom i četvrtkom u 1 sat 50 časaka poslije podne (zapadnoevropsko vrijeme). — Parobrodarski saobraćaj između Beograda i Smedereva: Odlazak iz Beograda za Smederevo nedjeljom i četvrtkom u 3 sata poslije podne iz Smedereva za Beograd utorkom i petkom u 8 sati u jutro. Parobrodarski saobraćaj na pruzi Budimpešta—Zemun—Beograd. (Važi od 28. marta). Polazak iz Budimpešte dnevno u 10 sati uveče. Polazak iz Beograda dnevno u 5 sati ujutro. (Prvi brod kreće 30. marta). — Parobrodarski saobraćaj na pruzi Szeged—Zemun Polazak iz Szegeda (1. vožnja 31. marta) srijedom, petkom i nedjeljom u 5 sati u jutro. Polazak iz Zemuna za Titel—Szeged (1. vožnja 29. marta) srijedom, petkom i nedjeljom u 11 sati u noći.

Grobni spomenik za Ludwiga Thaloczya.

Da bi se očuvao vječni pomen Ludwigu Thaloczju, zemaljskom komesaru u Srbiji, koji je na onako tragičan način završio svoj život, obrazovala se pod predsjedništvom ugarskog ministra predsjednika dr. Alexandra Wekerla jedna komisija. Budimpeštanski magistrat je riješio, da se odobri svota od 8000 kruna za troškove oko podizanja grobnog spomenika.

Bečka dvorska opera.

Mi smo u našem listu već u dva maha obratili našim čitaocima pažnju na gostovanje članova c. i k. bečke dvorske opere u Beogradu. Umjetnici bečke opere, čija smo imena već saopštili, većinom su već pristigli u Beograd. Prva predstava „Trubadour“, biće u subotu, 22. o. mj., u pozorišnoj dvorani etapne menaže (Kasina) na Terazijama. Posjetiloci ovih predstava provešće te večeri u zacijelom pravom uživanju umjetničkog pjevanja. S kupovinom ulaznica treba pohaćati, one se, u koliko već nisu prodane, mogu dobiti u knjižarnici „Jugostok“ na Terazijama.

Dar beogradskoj sirotinji.

Sava Spasić, kafedžija iz Beograda, položio je u upravu našega lista 100 kruna kao dar beogradskoj sirotinji i to umjesto davanja šestomjesečnoga pomena svome ocu Nikoli Spasiću.

Vjenčanje.

U nedjelju 23. (10.) ovog mjeseca u 11 sati prije podne, vjenčaće se u Sabornoj crkvi gosp. Konstantin Petković, strojslaga gubernijske štamparije, sa gospođicom Milevom (Micom), kćerkom Marice i Dragutina Stefanovića, ovd. — Naročitih pozivnica ne će biti. Čestitanja se primaju u crkvi.

Prvo vučenje razredne (klasne) lutrije.

Juče, u 10 sati prije podne bio je prvo vučenje razredne (klasne) lutrije u korist udovica i siročadi. Bio je to prvi dan vučenja, i ovog dana je izvučena srećka (loz) sa glavnim zgotitkom.

Vučenje je vršila uprava i jedan dječak — siročić. Prisustvovali su sudski komisija i beogradski delegat vojničkog komiteta za udovice i siročad. Došlo je i dosta publike, koja je sa zapetom pažnjom čekala na brojeve pojedinih izvučenih srećaka. Bilo je 258 zgotitaka.

Glavni zgotitak og K 60.000.— dobila je srećka br. 1165; zgotitak od K 10.000 dobila je srećka br. 9229; po K 3000.— dobile su srećke br. 9877 i br. 12430; po K 2000.— dobile su srećke br. 2442, 3011, 4578, 14.678.

Ostale srećke dobile su ovako: Po K 500.— Br. 437, 2370, 4706, 6146, 8846; 11162, 14284, 16668, 18622, 19718. Po K 300.— Br. 456, 1254, 1944, 2144, 3353, 3757, 4046, 4688, 6595, 6862, 7870, 7550, 8131, 8476, 8485, 9048, 9151, 9237, 9896, 10569, 11198, 11982, 12278, 12294, 12351, 12356, 13776, 15098, 19415, 19820.

Po K 200.— Br. 24, 357, 728, 908, 1096, 1278, 1323, 1420, 1590, 1788, 1956, 2286, 3908, 5219, 5253, 6125, 6352, 6645, 7324, 7334, 7748, 8207, 8745, 8816, 10397, 10384, 10721, 10958, 11112, 11291, 11398, 11704, 12264, 12368, 12404, 12750, 13294, 13302, 13642, 13839, 14037, 15359, 15927, 16208, 16466, 16627, 17465, 18420, 18559, 19199.

Po K 100.— Br. 246, 295, 589, 787, 935, 1757, 2026, 2600, 2661, 2990, 3031, 3136, 3383, 3690, 3694, 3881, 4790, 5340, 5775, 6126, 6578, 6890, 7243, 8406, 8730, 9044, 10570, 10941, 11079, 11466, 11892, 11998, 12424, 13016, 13144, 13790, 14756, 15147, 15162, 15216, 15473, 15783, 16000, 16154, 16339, 16378, 16556, 16653, 16813, 16988, 17220, 17455, 17519, 17536, 17619, 17962, 18421, 18646, 18962, 19210.

Po K 40.— Br. 104, 222, 264, 360, 476, 526, 722, 739, 786, 925, 1120, 1184, 1587, 2049, 2241, 2352, 2412, 2862, 3115, 3477, 3600, 3765, 3905, 3914, 4261, 4517, 5387, 5627, 5932, 5952, 6447, 6488, 6520, 7066, 7279, 7434, 7607, 7661, 7704, 7851, 8381, 8454, 8538, 8621, 8824, 8892, 8929, 9118, 9241, 9392, 9690, 9782, 9848, 9949, 10315, 10740, 10877, 10959, 11077, 11212, 11378, 11387, 11679, 12031, 12346, 12367, 12544, 12657, 12946, 13136, 13233, 13396, 13509, 13513, 13877, 14040, 14093, 14224, 14294, 14314, 14502, 14562, 14926, 14964, 15224, 15503, 15582, 15829, 16529, 16531, 16674, 16703, 16757, 16917, 17322, 17413, 17841, 18162, 18705, 19809.

Srećka, koja je izvukla glavni zgotitak od K 60.000, predata je preko glavne monopolne prodavnice u Sapeu, od koje je dopala polovina jednom seljaku u Loznici, a druga drugom seljaku u Noćaju.

Zgotitak od K 10.000 i oha od po K 3000 pali su na Beograd. Jedan zgotitak od K 2000 dopao je dvjema polovijama, prodatim u Zemunu. Jedna srećka izvučena sa zgotitkom od K 2000, prodata je kroz ispostavu centrale za saobraćaj robe u Mitrovici, srećke ostale dva zgotitka od po K 2000 prodane su preko glavnih monopolnih prodavnica u Valjevu i Gornjem Milanovcu.

Školska izložba u Topčideru.

C. i k. sirotinji dom u Topčideru priredjuje i ove godine školsku izložbu, koja će svojim opsegom, a i izradom biti opsevnija od prošlogodišnje.

Poša je nazvala učiteljku „palačankom namigućom“, jer je bila rodom iz jedne palačance u Srbiji, a učiteljka je opet, nazvala pošu „seljankom prostakućom“, jer je ona bila rodom sa sela, popina čerka...

Baš u toj najvećoj vatri i okršaju, u toj najvećoj svadji, stiže školsko zvono iz Kragujevca. To je bio događaj za selo, pa se toga dana kad je doneseno, sleglo kod škole i veliko i malo i staro i mlado, da vide davno željeno i davno pogledano zvono.

Toga dana, među ostalim svetom došao je školi i popa Milan, koji od dana zavade nije bio nogom stuplo u školsko dvorište. Zvono je ponosno ležalo pred zvonarom, koja je bila namijenjena od četiri vrlo visoka direkta, a gore, daskama lepo nadkrivena da ne zakašnjava, i kao da je osećalo da ga mere stotinama očiju. Narod se tiskao i gurao da što bliže pridje i da ga što bolje vidi. Zvono se svima dopadalo, svi su bili zadovoljni i svi su klicali od radosti. Počeše se ljudi dogovarati da li da ga odmah dignu.

— Za što ne bi, reče kmet, kad nas je hvala Bogu dosta, digli bi ga da je tri put ovoliko, a tu je i majstor Vima.

— Ne branim reče majstor Vima, samo da trknem i donesem alat. Majstor Vima bio je seoski kovač. Čestit čovek i dobar majstor. Još pre mnogo godina došao je u naše selo kao mladić. Uzeo pod kiriju jedan mali viganj i počeo raditi. Radom i trudom lepo se zanimao. Kupio plac i podigao lepu kuću i uz nju svoj viganj. Prekupio i nešto imanja, oženio se i živeo potpuno srećno i zadovoljno. Bilo mu je ime Šima, ali on nije mogao da izvori

„s“, nego je mesto „s“ uvek izgovarao „v“, te su ga zbog toga svi i zvali Vima. I on je sam tako izgovarao svoje ime i nije se za to ni na koga ljutio.

— Pa idi, Vimo, vere ti, ako te ne mrzi, donesi alat, reče kmet. — Hoću, kako ne bih, reče ovaj i ode kući koja nije bila daleko. Dok je on otišao za alat, dotle su drugi pripremili sve što je trebalo za podizanje zvona: paliže; velike, jake i debele jedeke; lestvice i ostalo. Kad je sve bilo gotovo, pristupiše u ime Boga podizanju. Narod se raskloni i popa pridje sa svim blizu zvona, jer od onog naroda nije ga mogao dobro ni videti. Ljudi vezali zvono debelim užetom, prebacili gore preko paliža koje su popreko namestili i taman počеше da podižu, a popa iz svega glasa dreknu: — Gle, gle! stoj!...

Ljudi stadoše sa podizanjem i skleptaše se oko njega. — Šta je?... Šta je? popo? — Popa probledeo, drhće i pružio ruku na zvono. Ljudi, naročito školski odbornici koji su bili oko njega, gledaju čas u popu, čas u zvono.

— Ama, šta je popo? — Ovo, ovo! — Koje? — Ovo, ovo ovde, i pokaza rukom na napis, koji je stajao na zvonu. — A šta piše tu? pitaju odbornici. — Njegovo ime! — Čije? — Pa čije će drugo biti nego učiteljevo, i pročita im na glas, pa onda razjareno poče: — Šta će njegovo ime na našem zvonu, je li tako, braćo? Nije se on venčao za ovu školu!... Danas je ovde, a sutra ko zna gde će biti!...

Šta si ovo radio ti... ti... kiseli gospodine ućo?...

Valja znati, da su svi, i u popinoj i u učiteljevoj kući, još dok beše sloge i ljubavi među njima, zvali učitelja Stojana „kiseli“. To ime dala mu je od šale poša jer se učitelj Stojan gušio kiselim mlekom njenim i voleo ga više nego išta na svetu. Učiteljka je opet, u naknadu za to, nazvala popu „slatki popa“, jer je on strašno, kao mečava, satirao kolače. I tako su opet popu svi u svom društvu nazivali „slatki“. Otuda je, eto, u onoj ljutini izletila popl reč „kiseli gospodine“.

Na te reči popine, planu i učitelj: — Slatki gospodine popo, ciknu on, to se vas ništa ne tiče!... Školski me je odbor ovlastio da izvršim poruku zvona, i ja sam to uradio. Nisam ja svoje ime tamo napisao. Nego, bolje će za tebe biti, da gledaš svoju crkvu i parohiju, jeste li čuli? Dižite, ljudi to zvonu!

Nešto radoznalost i želja da što pre čuju glas svoga zvona, a nešto odlučna reč učiteljeva, učini te ljudi podigoše zvono, koga majstor Vima gore namesti i ukova njegove usovine. Svet gleda as u popu a čas u učitelja i sa nestrpljenjem očekuje da zvono zazvoni.

Majstor Vima, privezao je gore gde treba i uže, što je naročito za zvonu nabavljeno, i spusti uže dole. Iz počasti ponudiše jednog stareca, čiča Belju, koji je bio najstariji u selu, da on prvi zazvoni. Starac polako pridje zvonari. Drhtavom rukom skide kapu, prekrsti se, pomeni Boga i Božje ugodnike, uze uže i povuče. — Can-can!... Can-can!... Glas zvona bio je lasan, mlo i ne-

kako svečan. Svi poskidaše kape i prekrstiše se, slušajući gotovo ne dišeći glas zvona, koji se selom širio. U sred te svečane tišine, jedan seljak, iz popine partije, a protivnik učiteljev, dreknu što ga grlo donosi: — Čujete li vi, ljudi? — Šta? zapitaše neki. — Čujete li šta veli ovo zvono? — Šta? — Slušajte!

Svi slušaju, ali ne čuju šta veli zvono, samo čuju jasno i odmereno: Can-can!... Can-can! — Ama, zar vi ljudi, ne čujete, da zvono lepo kaže: — Sto-jan!... Sto-jan!

Ama, istina jeste, potvrdi dosta njih, i počеше za onim čovekom i za zvonom vikati: — Sto-jan!... Sto-jan!...

Gomila zanese i popu. I on je zajedno sa ostalima vikao: Sto-jan!... Sto-jan! Ljudi su prilazili redom zvonari i svaki redom po malo zvonio, ali zvono jedno te jedno: Sto-jan! Sto-jan! Na posletku pridje i popa, uze konopac pa poče i on zvoniti, opet isto te isto, i to im niko viša iz glave ne izbi.

To je njegovo maslo, vikao je popa. Malo mu je, što je poručio, da mu se na zvonu napiše ime, nego je još poručio da mu zvonu i ime izgovara. To ne sme i ne može biti! Je li tako braćo? — Tako je! viču jedni dok su drugi ćutali i premišljali.

Dole sa zvonom! vikao je popa. — Dole! prihvatili su seljaci. Sav onaj sakupljeni svet i ceo školski odbor uverilo se, da je odista tako, jer je zvono neprestano canikalo: Sto-jan!... Sto-jan!...

Nastade jedna gužva i zabuna. Popa sa svojom partijom neprestano viče da se zvono skine, inače će narod i zvonaru razrušiti i zvono izlupati. Učiteljeva partija čuti jer ne može da ga brani, pošto i sami uviđaju da su protivnici u pravu. Neki predlažu da se zvono vрати u fabriku i da mu se promeni glas.

Učitelj je samo ćutao i smeškao se. Nije lteo ništa govoriti, jer je znao da sada neće moći ništa uspeti. Pustio je da rađe šta hoće i kako hoće. I to je njegovo maslo! vikao je neprestano popa. Malo mu je bilo što je poručio da mu se na zvonu napiše ime, no je, eto, udesilo da mu z

Može se ustvrditi, da će svakog prijatelja škole i mladeži zanimati razne školske radnje, modelovanje, stolarski predmeti, sabiranje insekata i bilja, pletenje košara, kao i ekonomski proizvodi iz bašte koju pitomci obraduju i čuvaju što se u domu njeguje.

Izložba će biti u nedjelju 23. juna otvorena i trajati će do uključivo 27. juna.

Pozivlju se sva gospoda časnici, vojni činovnici, podčasnici i momčad sa cijenjenim obiteljima, kao i poštovano građanstvo grada Beograda, da izvole posjetiti ovu izložbu malih sirotana.

Dnevni posjet od 8 do 12 prije podne i od 3 do 7 poslije podne.

Ulaz besplatan.

Uprava c. i kr. sirotnog doma u Topčideru.

Traži se porodica.

Porodica interniranog građanina Aleksandra Andrića potrebno je, da se javi sudskom odjeljenju opštine grada Beograda radi izvjesnog hitnog saopštenja.

Pod sunčanim zracima.

Prvi lijepi ljetni dani; pod divnim proletnim sunčanim zracima i naš korzo je odmah oživjeo. Hladni dani, koji su se bili vratili u Beograd posljednjih dana, nisu dopuštali simpatičnim damama, da prošetaju svojim omiljenim korzom; ali prvi topli zraci sunca nagnali su i naše dame, da brzo izvuku iz svojih ormana i ostave svoje elegantne proflejnje bluze i kostime i da u divnim proletnim zračinama pod zdravim sunčanim zracima ožive ponovo naš uvijek veseli korzo.

Svako dana, korzo je sve puniji plinog svijeta. U podne i uveče korzo je pun. Vrijedne dame, koje su zaposlene po uređima pojedinih ustanova, bankama i dućanima žure se kući umorne od posla, ali uvijek ipak rado prodju bar jedan put korzom, da vide i na drugim damama nove ljetnje novitete.

A uveče? Veće svojom osobitom romantikom oživljava sve, pa i korzo. Poslije završenog posla i na domu i van njega, sve je na korzu. Parovi za parovima tiskaju se, guraju, žure prelazeći jedan drugoga, ili propuštajući, da bi se svi vidjeli, svi pogledali u svojoj otmičenosti i eleganciji. Prijatan povjetarac sa Kalimegdana čini još lagodnijom ovu divnu šetnju na našem prijatnom korzu. Pod večernjim sumrakom duboko uveče žure se na korzu veselo mladeži, koja se razdragano vraća svojoj kući poslije lijepih trenutaka provedenih u prijatnom društvu simpatičnih dama. I tek kad noć duboko nastupi i korzo se smiri; onda je i na njemu sve tiho i nijemo, da ranom zorom sve opet oživi i primi svoje šetače, koji žive na Kalimegdanu, da uživaju u divnom svijetom putarjem zraku, koji miriše na život, na zdravlje...

Izmjene u najvišim cijenama.

Najviše cijene koje su 10. juna bile utvrdjene, mijenjaju se ovako: Kupus za grad Beograd 1 kruna; za okrug beogradski 0.80 kruna.

Keleraba za grad Beograd 2 kruna; za okrug beogradski 1.60 kruna.

Rotkve za grad Beograd 0.60 kruna; za okrug beogradski 0.40 kruna, od jednog kilograma.

Tramvajske mjesečne karte.

Tramvajske mjesečne karte, kojima se cijena ne mijenja, izdavaće se kao i do sad na blagajnici c. i k. električnog tramvaja u Beogradu, ali se dotični zahtjevi moraju pismeno podnijeti označenom mjestu do 25. pretihodnog mjeseca, a karte se mogu onda dobiti posljednjeg dana toga mjeseca.

ono koje hoćeš ime. Evo ti i popino ime: Mi-lan!... Mi-lan!... Mi-lan!...

— A slave mi, jeste, viknu seljak radosno i htjede da potriči tamo medju ljudje, viknuvši: ljudi!... Ali ga učitelj zadržā.

— Nemoj!... Ostavi ili neka rade šta hoće.

Dok je učitelj sa Ivanom razgovarao, dotle se školski odbor povukao u kraj i doneo rešenje da se zvono skine i vrati fabrici.

I zvono se skide.

Malo po malo svet se od škole razidje. Popa je otišao kući sav zaduvan, u licu modro-crven kao kuvana cvekla a razbarušen kao da se grebenima češljao. Kad ga je pošā videla ona se čisto uplašī.

— Šta ti je? pita ga ona umiljato.

— Ništa!

— Da nisi bolestan?

Ali popa ništa ne odgovara. Udje u sobu i leže na krevet da se malo izdruva i odahne. Ležeći na krevetu i razmišljajući njemu se učini, da šetaljica zidnog sata, koja je ravnomerno kucala: Cak-čak!... Cak-čak!... izgovara opet njegovo — učiteljevo ime. Ustade i sede na krevet. Za šetalicom je šaputao: Sto-jan!... Sto-jan!... On ustade i zaustavi sat.

Malo posle udje pošā noseći skuvanu kavu.

— A gle! kad mi je stao sat, teško meni. Malo pre je radio, i htjede da ga pokrene.

— Ostavi to, viknu popa.

— Što?

— Tako!

— Ama istina, šta je to bilo tamo kod škole? počeo polako, spajajući kavu. Kakva je ona galama?

Javna prodaja.

Po odluci starateljskog suda izložiće se javnoj prodaji zaostavština pok. Josifa Markovića, na dan 17. jula ove godine u njegovom stanu u ulici Poslaničkoj br. 39. Prodaja će početi u 9 sati prije podne. Pozivaju se kupci, da na ovu prodaju dodju.

Vijesti iz unutrašnjosti

Razbojnički napadaji.

Doznajemo iz Sapea: Ovih dana nalazili su se u Planini, sreza krupanjskog na večeri kod Petre Grujičić o prilike 30 ljudi, koji su krunili kukuruze, zajedno sa domaćicom i vojnikom pješakom, Andrijem Kabalinom. Iznenada provališe u kuću četiri oružana razbojnika, koji držeći puške na gotovo, zatražiše od Kabalina, da skine oružje i municiju. Zatim su zlostavljajući natjerali domaćicu, da im preda 900 kruna govine, a Kabalinu su oduzeli sat. Razbojnički vođa zapita Kabalina, šta ga je stajao sat. Vojnik odgovori, a razbojnici mu — naravno od upljaknog novca — isplatiše sat, dođavši još K 10.—, i vratiše mu pušku i municiju. Sva četvorica su onda odmaglili, te i ako je odmah poslata potjera, nijesu se „velikodušni“ pljačkaši dosad mogli pronaći.

Istorijski kalendar.

Na današnji dan, 21. juna 1792. godine rođen je u Schmidenu blizu Kantata jedan od najuglednijih protestantskih teologa, Ferdinand Christian Baur. 1817. godine postavljen je za profesora na teološkom seminaru u Blaubeurenu, a 1826. godine dobio je katedru na protestantskom teološkom fakultetu univerziteta u Tübingenu, gdje je i umro 2. decembra 1860. godine. Prvo mu je uglednije djelo bilo „Symbolik und Mythologie, oder die Naturreligion des Altertums“. Zatim se dao na obradu dogmatičke istorije, crkvene simbolike i biblijske kritike. Dok je prvo zastupao Schleiermachersova gledišta, pristupio je daljim svojim djelima, kao što su „Die christliche Gnosis, oder die christliche Religionsphilosophie in ihrer geschichtlichen Entwicklung (1835. godine) Hegelovoj školi, čiji je pristalica ostao do kraja pri filozofskoj obradi crkvene istorije. Najglavnije polje njegovoga rada pak ostalo je i dalje istorija dogmatike, koju je obradivši u dijelom u zamašnim monografijama, dijelom u svojem „Udžbeniku hrišćanske dogmatičke istorije“ i u svojim „Predavanjima o hrišćanskoj dogmatičkoj istoriji“. Dalje je Baur mnogo radio na polju simbolike, a mnogo je radio i na istorijskim istraživanjima iz doba prvih začetaka hrišćanstva. Prvi je iznio vjerske pravce, kojima su se rukovodili prvi širitelji hrišćanstva, a iz kojih je postepeno izašla katolička vjera u svome decemnom obliku. Protestantski teološki pravac, koji su zastupali Baur i njegovi učenici (Zeller, Schweiger, Kestlin i Hilgenfeld) nazivaju obično „tübingskom teološkom školom“ po mjestu, gdje je Baur najviše živio i radio. Osim pomenutih napisao je Baur još bezbroj drugih raznovrsnih teoloških djela. — 21. juna 1819. godine rodio se u Kölnu ugledni komponista Jacques Offenbach, tvorac „Lijepje Jelene“ i drugih lijepih opereta. O njegovu je već bilo riječi na ovom mjestu.

Književni prijedlog

Jokajev roman u „Zabavnoj Biblioteci“.

Primili smo 101.—102. knjigu ove biblioteke pod imenom „Gospodja s morskim očima“ od magjarskoga pisca Marve Jokaja.

— Kako da ne bude galama?... Zar nisi čula šta je onaj uradio?

— Koji onaj?

— Učitelj.

— Šta je uradio?

— Poručio zvono u Kragujevcu...

— To znam, reče pošā.

— Pa na zvono njegovo ime. Nego hajde to, da nije nešto gore uradio.

— A šta to?

— Udesio čova da zvono izgovara njegovo ime.

— Čudnovato, reče pošā i nasmeši se. A meni se činilo, dok je god zvono zvonilo da izgovara tvoje ime: Mi-lan!... Mi-lan!...

— Šta veliš?

— Jeste, sreće mi!

Popa se trže, pljesnu se po čelu i zamisli. Za tim skoči i pokrenu sat. Nekoliko trenutaka osluškivao je njegovo kucanje, pa se onda opet pljesnu po čelu:

— Phil!... Ala sam se ugruvaol!... Eto ti kako čovek u svadji začori i izgubi pamet!...

— Ama, šta je to?

— Čuti, molim te ženo, ostavi me!...

Zvono naše škole stajalo je čitava tri meseca u školskoj zgradi. Za to vreme prilike su se u selu sa svim izmijenile. Popa je se pomirio sa učiteljem, a učitelja sa pošom. Staru svadju predali su zaboravu i nastao je opet lepi i veseli život. Zvono je opet podignuto, i tom je prilikom bilo veliko, pravo seosko veselje. I za divno čudo, valda od stajanja, kako govorahu seljaci, promenulo je i glas. Više ne viče: Sto-jan!... Sto-jan!... nego: — Ško-lal!... ško-lal!... ško-lal!...

Pripovijest je to jednoga borca za slobodu. Zapravo je ovo jedan dio autobiografije autorove, koji se kreće oko godine 1848., pa je zato pun zanimljivih kulturnih i političkih dokumenata. Ban Jelačić opisan je s mnogo simpatije. U tu sliku upleo je pisac pustolovni život jedne svoje prijateljice iz mladih dana. Čista romanika, nakrcana neverovatnostima, ali pisana s tolikom živahnošću i zdravim humorom, da čitaoca sasvim opčinja. Joka! nalme nije opisivao ljude, kako ih je gledao, nego onako, kako ih je htio vidjeti. Njegovi junaci žive nekim posebnim životom: kreću se, osjećaju i misle u okviru onih posebnih položaja, u koje ih je svratila sila pustolovne fabule. A ova pustolovnost godi čitaocu — za promjenu. Cijena K 3.60. Može se naručiti preko knjižare „Napretka“.

Književni natječaj.

Od Demetrove nagrade kralj. hrvatskog zemaljskog kazališta u Zagrebu, dosudjene mojoj drami „Objavljenje“, odvajam 200 kruna za najbolju studiju o toj stvari, koja se napiše u roku od godine dana. U Beogradu 20. lipnja 1918. Dr. Milan Ogrizović, pučko-ustaški satnik („Beogradske Novine“).

Da li je alkohol hrana ili otrov?)

Život je rad, život je gibanje. I biljka i najmanja životinja, koja prividno miruje, miče se i radi cio svoj život; onaj dan kada se prestane micati, kada prestane raditi, ona je mrtva.

Danas znamo, da nešto iz ničega ne može postati i da zato i svaka kretnja životinje ili biljke mora imati svoj uzrok. Uzrok je kretnjama živih organizama energija: živa sila, koja se nalazi, gotovo bih rekao, sakrivena u hrani. Vrijednost ili bolje množina te žive sile, koja je u hrani sakrivena, može se mjeriti. Iz hrane dobivaju tako sve životinje tu živu silu, da tu hranu „spale“. To će reći hrana se spoji s kisikom, koji je u zraku, ili s onim, koji je u vodi, a spajanja s kisikom zovemo izgaranje. Živa je sila, koju životinja može iz hrane dobiti, jednaka onoj, koju možemo mjeriti, kad tu hranu izjav njezinoga tijela s kisikom spojimo, kad je spalimo. Dakako, da moramo paziti, da konačni spojevi, koji nastaju kod jednoga i drugoga izgaranja, budu jednaki. Ako spalimo, recimo, mast u lončiću i u tijelu životinje, konačno dobivamo isto: u oba slučaja dobivamo vodu i ugljenu kiselinu. Spalimo li bjelanjčevinu ili je damo životinji pojesti, ne ćemo dobiti konačno isti spoj. U životinji je rezultat izgaranja: životinja nije živu silu bjelanjčevine do kraja izrabila. Mokraćevinu se može još spaliti. Jedinica, kojom mjerimo živu silu, koja je u tim tijelima sakrivena i koju dobivamo, kad tijelo spalujemo, jest jedna kalorija. To je toplina, koja je nužna, da se kilogram vode ugrije od 20 stupanja na 21 stupanj Celzija. Time smo dobili mjerilo, po kojim možemo mjeriti vrijednost žive sile u pojedinom jelu i time vrijednost toga jela. Mi danas na primjer znamo, da je mast hranjivija od šećera. To jest gram masti ima 9 kalorija, a gram šećera 4 kalorije u sebi. Da se liter vode od 20 gradi ugrije do 21 grada, trebalo bi devetinu grama masti ili četvrtinu grama šećera. Sa živom silom sakritom u kilogramu šećera ugrijao bi se hekolitar vode od 0 na 40 stupnjeva, a sa kilogramom masti na 90 stupnjeva.

No mi znamo, da ne možemo sve, što može gorjeti i što prema tome ima u sebi sakritu energiju, koja se spajanjem sa kisikom može dobiti na javu, da ne možemo to sve jesti. Najviše gotovo kalorija od svih poznatih stvari ima ugljen, a ipak mi ugljen ne ćemo ni kušati jesti. A zašto ne? Mi ugljen ne možemo probaviti, mi u našem tijelu nemamo naprave, koja bi nam omogućivala spaliti ugljen. Mi njegove žive sile, njegove energije u svojem tijelu ne možemo upotrebiti, jer je za nas neprobavljiv. To i je jedan razlog, zašto se ni sva jela ne mogu jednostavno zamjenjivati prema svojoj živj sili, prema množini svojih kalorija. Ista množina kalorija u graham i ista množina u mesu ipak nisu jednake. Mi možemo upotrebiti gotovo cijelu silu, koja je u mesu, dok one u graham ne možemo upotrebiti; mi mnogo od nje izgubimo. Grah je neprobavljiv, kako obično kažemo. ŠEĆER je s bijelim i crnim kruhom. Mi možemo znatno bolje probaviti bijeli pšenični kruh i znatno više njegovih kalorija upotrebiti za se, negoli to možemo kod crnoga kruha.

Kako je poznato, mi obično razlikujemo tri stvari, koje sastavljaju našu hranu: bjelanjčevinu, mast i ugljikohidrate. Te tri stvari nalaze se u našoj hrani i čovjek ne bi mogao živjeti dulje vremena niti onda, kad bi dostatno kalorija u svojoj hrani dobivao, ako bi mu ma samo jedan od ovih sastavnih dijelova nedostajao. Baš se u ratu pokazalo, kako uz sasvim dostatnu inače hranu bez bjelanjčevine ili bez masti ne možemo duže živjeti i ako, recimo, dosta samih ugljikohidrata imamo u našoj hrani. Uzrok je tome očito sljedeći: osim žive sile, koja je u hrani, u hrani je i materija, ona se sastoji iz kemičkih spojeva, iz kojih se naše tijelo gradi.

I naše se tijelo sastoji iz masti, bjelanjčevine i ugljikohidrata; jasno je, da ti njegovi spojevi postaju iz onih, koje dobivamo u hrani. Čovjek je ono, što jede.

*) Napisao dr. Lujo Thaler (Zagreb). Prenosimo iz „Priloge“.

Dakako, ne smije se to grubo shvatiti: ti jelo se čovjeku sagradije iz onih spojeva, koje dobija u hrani.

Mi smo postavili na početku pitanje, da li je alkohol hrana?

Alkohol ili žesta je spoj, koji se nalazi u svim našim žestokim pićima: u vinu, u pivu, u rakiji, u špiri, u likerima, konjaku, ramu i t. d. Svima je poznato, da taj spoj može gorjeti. Žesta se upotrebljuje za loženje motora, za grijanje malih peći i t. d., a poznato je, da i sama rakija može gorjeti; ta tako se pravi poznata „kram-pampula“. Kalorija ima dakle u njoj i pitanje je samo, da li naše tijelo može žestu da izgori. I to je poznato, da može. Popijemo li stanovitu množinu rakije, ne ćemo ni u jednoj izlučnini našoj naći žeste; ni u mokraći, ni u blatu, ni u znoju, a ni u zraku, kojega smo izdihali iza toga. Mi smo tu rakiju spalili. Mi ćemo u zraku, što smo ga izdihali, naći za toliko više vode i ugljične kiseline, koliko odgovara množini popite i spaljene rakije. Mi smo dakle sasvim lijepo probavili tu žestu. Pitanje je sada dakle, imade li smisla boriti se protiv pića alkohola, kada vidimo, da je on probavljiv i da ima u sebi stanovitu živu silu, koju smo upotrebili?

Ima, i to iz mnogo razloga.

Žesta se stvara u svim žestokim pićima iz ugljikohidrata. U vinu postaje iz šećera, u araku iz škroba u riži, u špiri iz škroba u krumpiru i t. d. Medjutim kod postajanja alkohola iz ugljikohidrata gubi se prilično mnogo, gotovo polovica kalorija. Množina je šećera u grožđu barem dvaput toliko hraniva kao množina alkohola, koja je iz nje postala. Izračunalo se, da je množina kalorija, koja se gubi kod pravljenja pive u Njemačkoj iz jecma tolika, da bi dostatna bila, da ta zemlja ne bi morala žitka uvoziti! Mi dakle u narodno gospodarskom pogledu proizvodnjom alkohola gubimo silno mnogo vrijednosti.

Drugi je razlog sljedeći: Već sam rekao, da mi škrob, mast i bjelanjčevinu trebamo i radi toga, jer iz njih gradimo tijelo svoje. Iz alkohola mi ne možemo graditi tijelo svoje. Kasovje, znameniti bečki učenjak, misli, da i množina kalorija nije kod hrane tako važna, kao ona množina tih sastavnica, koja se pretvori u naše tijelo, koja postaje njegovim dijelom. Od alkohola ne postaje ni najmanja količina našim tijelom, iz alkohola ne može biti sazidan ni najmanji dio tijela. Već u toliko nije mu hranidbena vrijednost gotovo nikakova.

Treći je razlog taj, što je alkohol i u najmanjoj količini pravi pravcati otrov. Otrovom zovemo one stvari, koje mogu u stanovitoj množini naše tijelo uništiti, ubiti. Alkoholu moguće je u razmjerno malenim množinama to učiniti. Nitko ne bi ostao živ na ovome svijetu, iko bi ispio samo jednu litru žeste. No svaki je otrov otrov, i ako se u malenim množinama troši. On u tim množinama obično uzrokuje razne pojave, koje pokazuju, da su već pojedini osjetljivi organi našega tijela teško oštećeni. Mi možemo kod pijanoga, to jest kod alkoholom otrovanoga čovjeka, motriti, da mu je u prvom redu mozak, njegov najfiniji organ, teško oštećen, onda svijest, očute itd. Kod dužega i neprestanoga užitka alkohola nalazimo teške promjene na unutarnjim organima, osobito na moždanim opnimama, želucu, jetrima, srcu i bubregima. Razvijaju se kronične upale moždanih opna, jetra se smanjuje; nastaje tako zvana čirna jetara, nastaju katar želuca, slabost srca itd.

Alkohol je težak otrov i u najmanjoj količini. Prema tome nije samo dobro, da se alkohol pobje, već je to i dužnost svakoga čovjeka, kojemu je na srcu razvoj našega naroda.

Kao hrana alkohol malo vrijedi, a kao otrov užasno truje.

Pabirci

Nazorj starih naroda o plimu i osjeck.

Plimu je i osjeku zapazio čovjek već u najranije doba, no dugo je trebalo, dok se utvrdila uzročna veza između ovih pojava i gibanja Mjeseca. Stari su narodj smatrali Zemlju živim bićem, a prirodne su pojave svodili na nadnaravne uzroke. Na pr. Kitajci su držali, da voda ima onu ulogu kod Zemlje, koju ima krv u čovjeka, te su plimu i osjeku smatralj nekom vrsti bila. Drugi opet vide u ovim pojavama znakove Zemljina disanja. No već pisac Ko-Hung iz 4. stoljeća pripovijeda, kako se tečajem mjeseca pomiče nebeski svod, sad na istok a onda na zapad, i dovodi plimu i osjeku u svezu s ovim gibanjima.

Arapski naučnjak Kazvini (iz 13. stoljeća) navodi, de se voda rasteže utjecajem Mjesečevih i Sunčevih zraka; kad Mjeseč zalazi, voda se steže i odmiče od obale. No isti pisac ispo-ređuje plimu i osjeku sa kolanjem sokova u čovječjem tijelu.

Jednostavno je tumačenje u Koranu: kad andjeoski čuvar mora da stupi nogom u vodu, digne se površina morskā, no opet se spusti, čim andjeo nogu izvadi.

Grci su i Rimljani poznavali najbolje Sredozemno more, u kojem nisu plime jake, pa im grčki i rimski pisci ne posvećuju mnogo pažnje. Aristotel tek spominje nekoliko puta ove poja-

ve, poznata mu je njihova sveza s Mjesečevim mijenama, i znade da je, na pr. u velikim oceanima jača plimneno u malim morima. Od istoričara opisuje Herodot plimu u Crvenom moru, a Cezar na obalama Galije i Britanije.

Već u najstarije vrijeme poznavali su ove pojave najbolje mornari i primorsko pučanstvo. No njihovo je znanje čisto empirijsko, te nema ni pokušaja racionalnom tumačenju. Ovi su narodj promatrali promjene morskog površja i znali, u koje se vrijeme, može bez pogibli unići u neke zaljeve, ili iz njih izići. Iz promotrenih podataka sastavljali su opise i tablice, između kojih najstarije sačuvane tablice „London bridge“ (fondonski most) potječu iz 13. stoljeća.

Prva teoretska tumačenja ovih pojava nastaju sa u vrijeme renesanse. Već Kepler govori o atrakciji (privlačivoj sili) Mjeseca prema moru, no tumačenje je nejasno, jer nije poznavao zakone atrakcije. Galilei se ruga Keplerovoj tumačenju i drži, da su plima i osjeka samo posljedica zemaljske rotacije, pače, da su dokaz za vrtnju Zemlje i valjanost Kopernikova sustava. Posve je oprečno tumačenje filozofa F. Bacona, koji po Ptolemejevu sustavu izvodi, da se i more nastoji okretati oko mrtvuće Zemlje, a plima i osjeka nastaju, što se obale opiru tom okretanju.

Osnove modernog teoriji ovih pojava dao je Newton, otkrivši zakon gravitacije. Poslije Newtona obradivao je ovo pitanje cio niz najvećih prirodoslovaca i matematika: Euler, Maclaurin, D. Bernouilli, Laplace, Lubbock, Whewell, W. Thomson, G. H. Darwin, H. Poincaré.

A. Grin:

DAN ODMAZDE

(Nastavak).

„Gospodine pukovniče, ponovjam dakle svoje ranije tvrdjenje, da ste vi po svojoj prilici mome ocu saopštili nešto, što mu je iznenada ubilo svu volju za život i svu radost, ako ni je već i samo pojavljivanje vaše ličnosti pred njime izazvalo kod njega kakvu strašnu uspomenu, koja je bila u stanju, da sa mrvij čovjeka, koga ranije nisu bili kadri savladati nikakva razočarenja i nikakav bol. Koliko ga je potresao razgovor sa vami dokazuje i okolnost, da je moj otac neposredno po vašem odlasku napisao svoju posljednju volju. U ostalom vaša pojava i u drugim prilikama izaziva strah i trepet. Poznajem drugog jednog čovjeka, koji toliko zazire od susreta sa vami, da je u tom svom strahu pobjegao iz kuće, da se nikada više u nju ne bi vratio“.

„Moram priznati, mladi gospodine, da ste zbilja odlično obavješteni“, odgovori pukovnik Deering sa značajnim osmjehom. „Čisto mi izgleda, da vi isto toliko znate o mojim stvarima, koliko ja odavno znam o vašim prilikama“.

„A, nikako, to nije tačno. Neznam ništa pobliže o vašoj ličnosti, ali poznajem g. Thomasa Daltona. Recite mi, zašto ga gonite i zašto ste mom ocu na sam dan vjenčanja poklonili revolver?“

Pukovnik kao da se već bio pripremio na to odlučno pitanje.

„Ona dvojica“, reče, „što ste ih sada pomenuli u vezi jednog s drugim, u stvari nemaju nikakve veze jedan s drugim“.

„Ali, molim vas, ipak znam, da je između njih dvojice bilo izvjesno sličnosti; potjećam vas na onu čudnu biljegu na lijevom dlanu. Vi ste maloga rekle, da ste nekada drugovali sa mojim ocem. Da vam nije i g. Thomas Dalton nekadanji drug?“

Na to se pitanje pukovnik Deering otigledno trže, čelo mu se nabra i kao da je svojim prijetećim pogledom htio opomenuti Stanhopea, da prekine sa svojim traganjem.

„To nema nikakve veze sa stvari, u kojoj mi ovdje razgovaramo“, odgovori on. „Samuel White je mrtav, pa bi sa njim trebalo sahraniti i njegovu prošlost. Ako me pak vi, njegov rođeni sin, terate, da vam i mimo svoje volje prikazem njegovu prošlost, to sam voljan, da vam dam željena izjašnjenja, u koliko se to odnosi na njegovu ličnost. Što se pak Thomasa Daltona tiče, to nemate baš nikakvog prava, da tražite od mene kakvih bilo obavještenja“.

„E pa dobro, neka mu bude. U ostalom čini mi se, da ćemo i onako čuti i suviše žalostnih stvari, kad bude otkrili tajnu svojih ranijih odnosa sa mojim ocem. Mora da su u pitanju decadjaji, koji su se dogodili prije gotovo punih trideset godina, jer meni evo ima dvadeset i pet godina, a nikad se do sada ne sjećam, da sam vas vidio u našoj kući, od kada pamtim za sebe“.

„Vaš je račun tačan, g. White. Mogu vam reći, da sam prije dvadeset i devet godina posljednji put pružio ruku vašem ocu“.

(Nastaviće se.)

Posljednje brzojavne vijesti

NJEMAČKI VEČERNJI IZVJEŠTAJ.

Kb. Berlin, 20. juna.

Wolfvov uređ javlja: Sjeverno od Al. berta jugozapadno od Noyona i sjeverozapadno od Chateau-Thierry-a propali su uz teške njegove gubitke neprijateljski djelimični napadi.

CIJENE OGLASIMA:

Osmina jednog milimetarskog retka (42 mm široko) staje . . . 10 helera
Priposlano: Petina jednog milimetar. retka (70 mm široko) staje . . . 40 helera
Bliješke: Petina jednog štamparskog retka (70 mm široko) staje . . . Kruna 4
Mali oglasnik Jednostavna riječ 7 helera, sa masnim slovima 14 helera.

MALI OGLASI:
PRIMAJU SE: KNEZ MIHAJLOVA UL. 38

CIJENE OGLASIMA:

Osmina jednog milimetarskog retka (42 mm široko) staje . . . 10 helera
Priposlano: Petina jednog milimetar. retka (70 mm široko) staje . . . 40 helera
Bliješke: Petina jednog štamparskog retka (70 mm široko) staje . . . Kruna 4
Mali oglasnik Jednostavna riječ 7 helera, sa masnim slovima 14 helera.

A. Manconi
Verenici
Roman
preveo sa talijanskog
Jovan Gijaja.
Vrlicom štampano
P. ekrasno djelo poznatog talijanskog pisca, ve-liko je 640 strana i staje u celo platno lepo pove-zano Kr. 7.—
Može se dobiti u
Knjižari „Napredak“
Beograd, Knjaz Mihajlova 9.
1176-XVII

Dentista F. B. Brtil
Beograd. —
Makedonska ulica broj 8.
(do pošte)
„Amerik. specijalista“.
„ZUBE“ vještačke u zlatu i u
kautuku samo se u momo
ateljeu izrađuju po najboljem
originalnom americkom sta-
netmu. Primam od 8—12 i 3—6.
Nedjeljom od 9—11.
1044

Kupovine i prodaje.
HOTEL BALKAN kupuje
jedan bufet.
Tko ima za prodaju, neka javi
u hotel. 37758-2
Ko ima
ženskog i muškog veša,
čaršava i t. d. na prodaju, a
želi dobiti dobru cijenu, neka
se samo jednom dopisnom
kartom obrati sa tačnom ad-
resom na Birčaninovu ulicu
br. 20. 37714-2

Orman stakleni (putl)
za radnju, prodaje se. Upitati
Sremska 4, u dvorištu lijevo.
37759-2
Stigla je veća količina
muških slamnih šešira
u raznim bojama, i prodaje
po vrlo niskoj cijeni radnja
Petar Stanojević, Saborna 19.
37754-2

Strikaće mašine
za čarape, kapute, svitere i t. d.
prodaje i kupuje
Milan Tolmačev,
Budimpešta
IV. Szerb-u. 9H-15.
A 3114-2
Dva klavira
traži za kupnju knjižara „Na-
predak“. 1176-2

Prodaje se moderna
salonska garnitura dobro oču-
vana, kao i lijepa dječja ko-
lica. Vidjeti svakog dana od
11—4 sata u Skender-bego-
voj ulici 12. 37774-2
Stolica bukovih
novih i starih, ima na prodaju
Stevan Guster, Sajkaška ulica
10. Primam stare na opravku.
37776-2

Na prodaju:
uovo muško odijelo od kren
fne paname, i novi crni smo-
king, salonska nova garnitura
sa teškim zavjesama i dvokri-
lan tapaciran čojom stol sa
tasom u uglovima, za kokca-
nje, zatim i jedna novija Wert-
heim mašina. Balkanska ulica
br. 12. 37796-2
Prodajem jednu veliku par-
tiju muških, dečjih i ženskih
slamnih šešira
uz najpovoljniju cijenu. Pre-
poručuje se trgovcima iz unu-
trašnjosti. Jovan Bena, Sa-
borna ulica 62. 37790-2

Namještenja.
Trebam 2 sluzavke
za višograd na Topčiderskom
brdu. Mogu stupiti odmah.
Plata dobra. Mjesto stalno.
Obratiti se administraciji ovoga
lista pod „Sluzavka 1038“.
37831-3
Prodavačica
iz bolje kuće treba delikatesna
radnja D. G. Pavlovića, Beo-
grad, Knjaz Mihajla ulica 3.
37718-3
Šegrtin
iz unutrašnjosti treba delika-
tesna radnja D. G. Pavlovića,
Beograd Knjaz Mihajla ulica
broj 3. 37715-3
Tražim
dobru i čestitu ženu
za sav kućevni posao, Dobra
hrana i velika plata. Javiti se
Oblilce Venac 32 od 11—12
sati prije podne. 37756-3

Trebam sluzavku
za sav kućevni posao. Plata
50—60 kruna mjesečno uz stan
i hranu. Neke se javi u Kos-
majskoj ulici br. 38, i sprat,
vrata br. 4. 37789-3

Čestita, zdrava ženska
koja bi htjela sa gospodjom
preko ljeta u selo, neka se
odmah javi u Pruskogorskoj
ulici 9. Hrana i ptata dobra.
37778-3

Sluzavku mladju
koja se razumije u kuhanje,
potrebna je za odmah kod
manje porodice. Plata i hrana
odlična. Javiti se upravi lista
pod znakom Boško Agalac.
37803-3

PARK HOTEL treba
dvije spremne pomoćnice
za kuhinju. 37804-3

Stanovi.
Traži se zasebna kuća
ili stan sa 4—5 soba za jednu
beogradsku porodicu. Javiti u
muzičkoj školi, Zmajca od No-
čaja 13, (Veliki trg). 37757-4

Bravarska radnja
sa cjelokupnim alatom izdaje
se pod kiriju. Za uslove se o-
bratiti podpisatelj. Leposava
Saponić, Vidinska 90. 37699-4

Stan od dvije sobe
sa namještanjem, spavaće sobe
i salona, nov i čist, kao i ku-
hinja, podrum, vešerica, soba
za mlade, sve sa električnim
osvjetljenjem, mala bašta za
tuzivanje, dvorište za živinu i
ostale udobnosti u centru va-
roši, izdaje se od 1. juna. Može
se vidjeti od 2—4 sata po
podne u Kapetanu Miše ulici
broj 14. 37762-4

Izdaje se
dva lijepo meblirane sobe
s klavrom, električnim osvjet-
ljenjem i zasebnim ulazom u
Daničića ulici Nr. 11 (blizina
Makedonske ulice). 37793-4

Razno.
Tražim
klavir pod kiriju.
Ponude u upravi pod brojem
„Klavr 1036“. 37738-5

Hotel „Balkan“
preporučuje novo otvorenu
kuhinju sa odličnim kostom.
Hladna jela u svakom doba.
Cijene umjerene. Hrana i van
hotela. 37725-5

Izgubljen Je
mali bijeli Foxterier star dva
mjeseca, bez marke, oko očiju
ima smeđe pjegice. Ko ga nađe
i donese na Zelenu Venac broj
21, dobiće vrlo dobru nagradu.
37735-5

Primam erlhteraj
Skopljanska ulica br. 9 u av-
liji s leve strane, druga vrata.
Milorad Andreić. 37744-5

Traži se
jedna kada za kupanje
pod kiriju ili na prodaju. O-
bratiti se u Poslaničkoj ulici
82, parter. 37801-5

Traži se
dobar klavir
pod kiriju. Upitati: Poslanička
ulica 82, parter. 37802-5

Predavanja.
Nastavnica
daje časove iz klavira i pje-
vanja. Prima gospodje i djecu
za učenicke. Za adresu upitati
u administraciji pod „Nastav-
nica 995“. 37129-7

KORESPONDENCIJA.
Jovanu Premoviću, Zeneva.
Molim izvjestite me o mome
mužu Jačimu Nikoliću, ko-
mordžiji III čete, IV bata-
ljona, XII dopunskog puka
i poziva šumadjske divi-
zije, jer mi se od avgusta
mjeseca ne javlja. U velikoj
sam brizi. U isto vrijeme iz-
vjestite ga, da sam sa Mlcom
i svima molima hvala Bogu
zdrava. Neke za nas ne bri-
te. Unaprijed vam blagodari
Rade Nikolić, iz Arandje-
lovca. 37713-8

Moj dućan i cijelo moje imanje postojeće
beogr. izdajem pod zakup a ozbiljnom kupcu mogu i prodati. Imanje
je sljedeće: kuća sa 5 odjeljenja; dućan, 3 sobe, kuhinja, i pod istom
zgradom podrum na svod. Dalje: magacin za žito i koš za kukuruz — štala,
šupa i druge prinađlečnosti. Pored ovih zgrada ima i oko 2 hekt. zemlje.
Na ovom imanju obavljam trgovačku radnju od prije 20 god. i lista je do-
bro poznata i drugim okolnim selima. Može se preobratiti i u kafansku
radnju. Imanje izdajem pod kiriju ili prodajem usljed preduzimanja većeg
posla u varoši. Imanje nema duga.
Za uslove obratiti se lično ili pismeno potpisano.
Janačko Atanasijević-Džodžu
trgovac — selo Leskovac pošta Umka.
37794

Jovanu Premoviću, Zeneva.
Molim izvjestite me, šta je sa
vojnikom Cedomirom Pantel-
ićem, diviziono konjica, III es-
kadron, I poziv, rodom iz sela
Ljutica, sreza posavo-tamnjav-
ski. Mihajlo Purić, Šabac, Pop
Lutina 57. 37721-8

Jovanu Premoviću, Zeneva.
Molim vas budite dobri, te me
izvjestite o mome mužu Mi-
lanu Bogdanoviću, vojniku,
bolnička četa, timočka divi-
zija II poziv XV puk, koji se
nije javio već 14 mjeseci. U
brizi smo za njim, te vas još
jednom lijepo molimo za iz-
vješće o njemu. Blagodari vam
unaprijed Leposava Bogdano-
vić, Obere Haupt Str. Nr. 26,
Jagodina. 37741-8

Jovanu Premoviću, Zeneva.
O mome šuraku Josifu Stojanu
Gjoković (Čače), kasapinu iz
Leskovca, obavezniku i puka.
1. poziva moravske divizije,
mesarska četa, ne znam ništa.
Molim da me o njemu izvje-
stite. Gjorđe Kostić, Trnska
ulica br. 17 (Kotorska br. 17),
Beograd. 37750-8

Blagoje Čemerikčić, moli za
izvještaj svakoga, koji ma šta
zna o njegovom zetu Viči Ma-
storoviću, koji se nalazio kao
ratni zarobljenik Lager Gr. Nr.
III C, Baraka Nr. 9. On je bio
invalid u Mauthausenu. Izvje-
štaj slati na Ljubicu Samar-
džić, Ružina ulica 3, Beograd.
37786-8

Jovanu Premoviću, Zeneva,
za Dušana Sijačkoga, Casse
6943 M. B. Zeneva. Molim iz-
vjestite Špiru Popovića, sudiju,
pošta 801, Solut, Mišu Ognja-
nović, školskog nadzornika iz
Krive Palanke, sada u Vodeni
— Grčka, da se javi svojim
porodicama, jer brinu o njima.
Nisu se javili od prošle go-
dine. Milica Popović, Braće
Nedića ulica 2, Beograd.
37784-8

Jovanu Premoviću, Zeneva.
Molim izvjestite me, da li je
u životu moj brat Milorad Bla-
gojević, iz Bačevca, obveznik
i poziva pišač. VII puka, koji
se nije javio 18 mjeseca, pa
mnogo brinem za njega. Bla-
godarna Miljka Živković, iz
Boždarevca. 37711-8

Jovanu Premoviću, Zeneva.
Molim izvjestite me, da li je
u životu moj brat Aleksander
Z. Nešić, iz Željeznika. I poziv,
VII baterija, III divizion
dunavskog poljskog artiljeri-
skog puka, jer se nikako nije
javio, pa mnogo brinem. Ra-
dojka Nešić, iz Željeznika.
37770-8

Jovanu Premoviću, Zeneva.
Molim pošaljite pomoć ili pla-
tu 2000 kruna, jer nisam za
tri godine ništa primio. Go-
dišnja plata 2100. Novac, mo-
lim poslati preko Milosava
Gjorđevića ekonomu, Varva-
rin. Učtiv Stanimir Vanić uči-
telj u Vitoševcu, sreza ražan-
ski, pošta Ražanj. B 1293-8

Jovanu Premoviću, Zeneva.
Molim pošaljite pomoć ili pla-
tu 2000 kruna, jer nisam za
tri godine ništa primio. Go-
dišnja plata 2100. Novac, mo-
lim poslati preko Milosava
Gjorđevića ekonomu, Varva-
rin. Učtiv Stanimir Vanić uči-
telj u Vitoševcu, sreza ražan-
ski, pošta Ražanj. B 1293-8

NOVO! JOS NEVIDJENO. NOVO!
Nema više trenja ni šetkanja rublja, teškog rada i sekracnje.
Javljam pošt. publici, da sam glavni zastupnik
i prodavalac za Srbiju,
sprava-mašina Aspirator
za pranje rublja
(patentirana i zakonom zaštićena pod No. 64942)
Kako se pošt. publika sama uvjerila da je sprava
„Aspirator“ vrlo praktična, to preporučujem svakoj ku-
ći, a naročito g. hotelijerima, gostioničarima i frize-
rima zbog štednje sapuna 75% goriva, teškog rada i vre-
mena (za već kome je potrebno za obično pranje vri-
jeme od jednog dana, spravom „Aspirator“ operi se
samo za jedan sat). Istom spravom može rukovati i
dijete od 10 god, pošto teži svaga i kilo. Cijena od
komada K 60.— za g. preprodavce naročiti pupst;
iste sprave mogu se dobiti kod mog preprodavca
Matije Isajlovića, Vatrogasna ulica 11. Ujedno tražim
preprodavce za Srbiju i to: Kragujevac, Kruševac,
Kraljevo, Palanku, Valjevo, Šabac i Jagodinu.
Radi uputstva obratiti se lično meni 37791
Glavni zastupnik i prodavalac sprava za pranje veša „Aspirator“
JOVAN BENA, Saborna ulica 62.

TRGOVCIMA I POTROŠACIMA ::
leži podjednako u interesu, da od svih 1180
BOJA ZA SUKNA
upotrebljavaju najbolju. Sve dosadnje fabrikate nad-
mašuje Fischerova „Apollo“ i „Atlas“ boja za sukna,
koja se može dobiti u svakoj boji. Za preprodavce 100
onota K 24.—
WILHELM FISCHER, Apollo drogerija, Budapest Kőbánya.

Moj dućan i cijelo moje imanje postojeće
beogr. izdajem pod zakup a ozbiljnom kupcu mogu i prodati. Imanje
je sljedeće: kuća sa 5 odjeljenja; dućan, 3 sobe, kuhinja, i pod istom
zgradom podrum na svod. Dalje: magacin za žito i koš za kukuruz — štala,
šupa i druge prinađlečnosti. Pored ovih zgrada ima i oko 2 hekt. zemlje.
Na ovom imanju obavljam trgovačku radnju od prije 20 god. i lista je do-
bro poznata i drugim okolnim selima. Može se preobratiti i u kafansku
radnju. Imanje izdajem pod kiriju ili prodajem usljed preduzimanja većeg
posla u varoši. Imanje nema duga.
Za uslove obratiti se lično ili pismeno potpisano.
Janačko Atanasijević-Džodžu
trgovac — selo Leskovac pošta Umka.
37794

Jovanu Premoviću, Zeneva.
Molim dostavite sljedeće mo-
me sinu Mihailu Jakovljeviću,
etudiant u droit Serbe (uni-
versite) Aix — en provence
— France:
Dragi sine! Kod kuće sam
od 1. mara ove godine. Pisah
ti kartu. Piši našim prijate-
ljima, da mi odmah pošalju
do pet hiljada kruna na ra-
logu našeg lmanja, da naba-
vim stoku i ostale potrebe.
Molim te sine potrdi se za
to i piši mi nekoliko puta da
bi bilo sigurnije, a nama se
javljaj češće da ne brinem
za tobom. Kod kuće smo svi
zdravi. Svi te mnogo pozdra-
vljaju. Pozdravlja te i tvoj otac
Jakov Jakovljević, iz Be-
log Potoka, kotar Banjica,
okrug Beograd. 37783-8

Jovanu Premoviću, Zeneva.
Molim javite na adresu Ro-
dolphe Weisse, artist peintre
Paris rue Couleucourt 65, sil
jedeće:
Pozdravljam vas i g-dju.
Velimir i Milica sa djecom.
Oni su zdravo i dobro. Veli-
mir nije u vojsci. Kako stavi
i g-dja? Javite nam se, jer do
sada nemadjasmo o vanja vi-
jesti. Javite se na adresu Ras-
mila Petrović, Türken Gasse
43, Mitrovica a Kosovo.
37782-8

Jovanu Premoviću, Zeneva.
Molim izvjestite me, da li znate
šta je sa mojim mužem Mi-
lanom Nikolićem, konduktrom
pošte 801, koji se nije javio
deset mjeseci. Ostala sam u
velikoj oskudici sa djecom.
S poštovanjem Draginja Ni-
kolić, Mladenovac, Glavna u-
lica br. 29. 37772-8

Jovanu Premoviću, Zeneva.
Molim da me izvjestite o mome
mužu Sreći Simoviću, 3. četa,
4. bataljon, 4. puk, II poziv
drinske divizije, je li živ i
zdrav. Njega izvjestite, da sam
zajedno sa mojom sestrom
Kajom zdrava, neka se češće
javi. Zatim za Arandjela Mla-
denovića. Njegova žena Kaja
postati novac još nije primila.
Javljaj da je dva puta poslao.
Da li je naše slike dobio?
Ostaje vam vječito blagodarna
Stana Simović, Ratarska ulica
183, Beograd. 37769-8

Jovanu Premoviću, Zeneva.
Molim da me izvjestite o mome
mužu Sreći Simoviću, 3. četa,
4. bataljon, 4. puk, II poziv
drinske divizije, je li živ i
zdrav. Njega izvjestite, da sam
zajedno sa mojom sestrom
Kajom zdrava, neka se češće
javi. Zatim za Arandjela Mla-
denovića. Njegova žena Kaja
postati novac još nije primila.
Javljaj da je dva puta poslao.
Da li je naše slike dobio?
Ostaje vam vječito blagodarna
Stana Simović, Ratarska ulica
183, Beograd. 37769-8

Jovanu Premoviću, Zeneva.
Molim izvjestite me, da li je
u životu moj brat Aleksander
Z. Nešić, iz Željeznika. I poziv,
VII baterija, III divizion
dunavskog poljskog artiljeri-
skog puka, jer se nikako nije
javio, pa mnogo brinem. Ra-
dojka Nešić, iz Željeznika.
37770-8

Jovanu Premoviću, Zeneva.
Molim pošaljite pomoć ili pla-
tu 2000 kruna, jer nisam za
tri godine ništa primio. Go-
dišnja plata 2100. Novac, mo-
lim poslati preko Milosava
Gjorđevića ekonomu, Varva-
rin. Učtiv Stanimir Vanić uči-
telj u Vitoševcu, sreza ražan-
ski, pošta Ražanj. B 1293-8

Jovanu Premoviću, Zeneva.
Molim pošaljite pomoć ili pla-
tu 2000 kruna, jer nisam za
tri godine ništa primio. Go-
dišnja plata 2100. Novac, mo-
lim poslati preko Milosava
Gjorđevića ekonomu, Varva-
rin. Učtiv Stanimir Vanić uči-
telj u Vitoševcu, sreza ražan-
ski, pošta Ražanj. B 1293-8

Jovanu Premoviću, Zeneva.
Molim pošaljite pomoć ili pla-
tu 2000 kruna, jer nisam za
tri godine ništa primio. Go-
dišnja plata 2100. Novac, mo-
lim poslati preko Milosava
Gjorđevića ekonomu, Varva-
rin. Učtiv Stanimir Vanić uči-
telj u Vitoševcu, sreza ražan-
ski, pošta Ražanj. B 1293-8

Javljam svojim prijateljima i drugovima,
da ću se u nedjelju 23. ov. mj. venčati u
crkvi drugovačkoj, u 11 sati prije podne sa
gospodjom Jelenom M. Zdravkovićevom
kćerkom gosp. Mladena Zdravkovića, trgovca
iz Niša.
Drugovac—Palanka. 37792
S poštovanjem
Miliav Radojević, elektro-tehničar

Gradjanski sud c. i kr. okružnog zapovjedništva u Beogradu.
Br. 4090/13/1917.

Objava.
Ovina se pozivaju nepoznati nasljednici Danke Male-
nić, udovice iz Beograda, umrle februara 1917. u Mitrovi-
ci, da se u roku od godine dana jave ovom sudu, jer će se
inače zaostavština bez obzira na njihova potraživanja ras-
praviti.
Beograd, 11. juna 1918. 36764
Gradjanski sud c. i kr. okružnog zapovjedništva u Beogradu.

Prvo c. kr. povi. dunavsko parobrodarsko društvo.
Red plovidbe mjestnog parobroda
za prevoz putnika i robe
iz medju
ZEMUNA I BEOGRADA.
Vrijedi od 21. Ožujka 1918. do daljnjeg.

Table with 4 columns: I z, U, do podne, poslije podne. Rows for Zemun and Beograda.

Noćno vrijeme od 600 u večje do 500 u jutro označeno je
potcrtanjem brojke časaka.
U ovome redu plovidbe navedena vremena označuju naj-
raniji dolazak i odlazak parobroda.
Prevozne cijene izmedju Zemuna i Beograda i obratno:
1.) Za civilne osobe: 1. mjesto 1-20 filira, 11. mjesto 80 fi-
lira po osobi i jednu vožnju. Vojničke osobe plaćaju pol-
cijene na blagajni bileta.

2.) Pristojbe za prtljagu izmedju Zemuna i Beograda i
obratno. Za putnu prtljagu preko 12 kg. plaća se za svakih
početnih 10 kg. pristojba od 20 filira, ter pisarska pristojba i
biljegovina za predatnicu od 30 i 20 filira po predatnici. Naj-
manja pristojba za jednu pošiljku prtljaga iznaša K 1.— isklju-
čivo pisarsku pristojbu i biljegovinu za predatnicu.

3.) Roba, koju putnici sami sa sobom nose kao: povrće,
zelen, voće i t. d. u košarama, putnjama i vrećama i t. d. živa
perah u košarama, gajbama, sanducima i t. d. (i embalaža ta-
kavih pošiljaka) u pojedinačnoj težini od preko 12 kgr. do naj-
više 30 kgr., nadalje više od jednog putnika ponosena komada
gore navedenih vrsta robe u pojedinačnoj težini ispod 12 kgr.,
ali u ukupnoj težini od preko 12 kgr. do najviše 30 kgr., pre-
uzimaju se na otpremu uz otpremnicu bez vaganja sa sniže-
nom pristojbom od 50 filira za jedan komad.

4.) Pošiljke životnih namirnica, koje putnici sami za
sobom nose u težini od preko 30 kgr. do najviše 100 kgr. na-
dalje više od jednog putnika ponjetih takovih pošiljaka u po-
jedinačnoj težini od preko 12 kgr. ali u ukupnoj težini od najviše
100 kgr. preuzimaju se na otpremu uz otpremnicu za živež, te se
plaća za komad
u težini od 31 do 50 kgr. 80 filira
„ „ „ 51 „ 100 „ 150 „
Biljegovina pristojba od 20 filira za otpremnicu zaračunava
se zasebno.

Pošiljke životnih namirnica u pojedinačnoj težini od preko
100 kgr. ter više pošiljaka živeža, koje su vlastnost jednog put-
nika u ukupnoj težini od preko 100 kgr. preuzimaju se na ot-
premu do dalje naredbe samo kao brzovoz prema ustanovama
lokalnog robnog tarifa od 1. travnja 1918 uz ubiranje tarifnih
brzovoznih stavaka.

P. n. putnici imaju se za utovarivanje, istovarivanje i
čuvanje gore pod 3.) i 4.) navedenih pošiljaka sami brniti.
5.) Trgovačka roba otprema se u mjestnom prometu Ze-
mun-Beograd i obratno do dalje naredbe prema ustanovama
lokalnog robnog tarifa od 1. travnja 1918 samo kao brzovoz uz
ubiranje tarifnih brzovoznih stavaka.

Mjestnu plovidbu izmedju Zemuna i Beograda
vršiti će: ponedjeljom, srijedom, četvrtkom i subo-
tom Prvo c. kr. povi. dunavsko parobrodarsko dru-
štvo, a nedjeljom, utorkom i petkom Kr. ug. dio-
ničarsko društvo za brodarenje po rijekama i moru.

Izvadak iz društvenog pravilnika.
Zakašnjenje ili izostanak pojedinih vožnja ne daje nika-
kovi prava na oštećenje prema upravi.
Za željezničke i parobrodarske veze ne jamči uprava.
Zemun, mjeseca travnja 1918.
646. Glavna agencija.

BELGRADER
ORFEUM ::
LJETNJE POZORISTE
(HOTEL „TAKOVO“)
TERAZIJE
Veliki junski
program ::
od 16.—30. juna
Predstave počinu u
veče u pola 9 sati.

VONG-TSJU-CING
nenadmašni kineski madjioničari i akrobati
GUSTAV WINDHOPP
na opšti zahtjev publike produžen mu je
angažman, izvodi nov reperioar.
TOM JERSEY
izvodi umjetničke siluete sjenkom svojih ruku
EMILIE ROSÉ savršena
vještakinja.
HELLENA BRANDT
pjevatnica.
VORRYS veseli
slikar. 1085

IZVANREDNO! ODYS IZVANREDNO!
SJAJNA AKCIJA! u svojim igrama. SJAJNA AKCIJA!
RASPORED za:
C. i kr. vojni kino
od 19. do 21. juna 1918.
C. i kr. gradjanski kino
od 19. do 21. juna 1918.
Ratni izvještaji.
Raini izvještaji.
Muha. Prirodni snimak.
August se želi ženiti.
Prava srca.
Drama u 2 čina.
VATRENA PROBA.
Vesela igra u 2 čina.
Vojni koncert je od 19. juna o. g.
ponedjeljom i četvrtkom. Nedjel-
jom 4 predstave (u 2, 4, 6 i 8 sati).

Vanredno lijepo lice !
i mladenački svježi teint dobivaju žene i djevojčice sve do
u kasnu starost, samo ako se drže mog tisućputa proku-
šanoga recepta. Sve nečistoće lica, kao sunčanice, smeđe
pjegice, miteseri iščeraavaju. Svakome šaljem uz pripisanje
poštarine za odgovor prijepis ovoga recepta potpuno ba-
dava! — Pišite odmah na adresu:
L. Decker, Wien 56, Fach 19. Abt. 106.
1172

PRAKTIČNE 1194
metalne podvezice
koje zamenjuju gumene podvezice
mogu se dobiti u
I. ELEKTRO-MEHAČIČKOJ RADIONICI
Milutina S. Markovića
Terazije 8 (u dvorištu)

Sa najvećim bolom u duši javljamo svojim srodnicima i pri-
jateljima, da je naš dobar i nikad neprežaljeni suprug, otac, tast
i djeda
PETAR PETROVIĆ
stari trgovac beogradski
ispustio svoju plemenitu dušu noćas izmedju 17. i 18. o. mj. u
svojoj 71. godini starosti.
Opijelo milog nam pokojnika biće 19. ovog mj. u 10 sati
prije podne u Sabornoj crkvi.
Stan: Jevremova ulica 63.
Beograd, juna 1918.
Za uvijek ožalošćeni: supruga Katica; sin Kosta, trgovac i rezervni
konjički kapetan; kći Ružica; zet Nikola Be-
lović, trgovac; unuk Ratomir i ostala rodbina.
37783